

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Onze Vogels

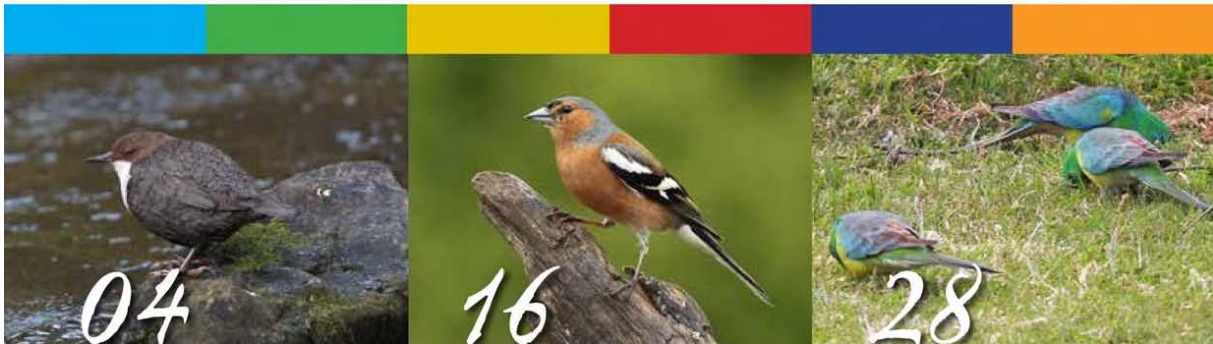
nummer 08 - augustus 2019

■ ONYX ■ RICO ■ DE VINK

De

se

04 De nationale vogel van Noorwegen, **06** Voeding, **08** Arlequim postuurkanarie, **10** Mini symposium Oedelem, **13** Rico de ekster, **14** Thailand, **16** De vink, **20** Onyx kleurkanarie, **22** Veren, deel 1, **24** merelziekte, **26** C.O.M. exoten, **28** Australische parkieten, **31** Bondsmededelingen, **33** NBvV info, **34** Heeft deelnemen aan COM show of andere shows zin?, **35** Kalender, de London Fancy

Foto voorpagina: Waterspreeuw, foto Shutterstock

colofon

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 25.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 26.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden: iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 38,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

Abonnementsprijzen: Nederland € 28,- (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd), België € 30,-, Priority-post naar alle andere landen € 92,-. Verspreid

lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007, e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl
Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@ziggo.nl **Redactieadres:** Bondsbureau NBvV t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom. Tel. 0164-235007 E-mail: info@nbvv.nl

Zakelijke advertenties: Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij Jan Franken, via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen.

Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vormgeving: Maarten Molenaar, Dock35 Marketing, Doetinchem **Drak:** Senefelder Misset B.V., Doetinchem Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Beëindiging lidmaatschap: Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

De NBvV is internationaal aangesloten bij:
COM-Mondial & Entente Européenne d'Aviculture et de Cuniculture

De nationale vogel van

Noorwegen

De waterspreeuw

Mensen hebben zich door de eeuwen met dieren geïdentificeerd. De 'Nederlandse leeuw', die we op ons wapenschild voeren staat symbool voor kracht. Op andere schilden komen we de adelaar tegen, als symbool van macht, schoonheid en onafhankelijkheid. We kiezen dieren waarmee we ons als groep, land of streek onderscheiden van anderen. Hiervoor kiezen we dieren die uniek zijn, bijzondere vaardigheden hebben, veel voorkomen of gewoon mooi zijn. Tekst: RIK MEEREMA

Topografie

De waterspreeuw van Noorwegen

De waterspreeuw is voor zijn voedsel gebonden aan snelstromend water. Snelstromend water is één van de karakteristieken van het Noorse landschap. Met relatief veel neerslag, regen en sneeuw, en veel hoogteverschil zijn er overal stroompjes, watervallen, beekjes en rivieren. Dat maakt dat een groot

deel van Noorwegen geschikt is als leefgebied voor dit bijzondere vogeltje. Ook de Noren vinden de waterspreeuw karakteristiek voor hun land. In 2000 werd hij officieel gekozen als nationale vogel.

Grootte en uiterlijk

De naam waterspreeuw doet vermoeden

De /

osel

dat het een lid van de spreeuwenfamilie is, maar dit is onjuist. Waterspreeuwen worden in een eigen familie onder de orde van de zangvogels geplaatst. Het zijn gedrongen vogels met een lengte van circa 18 à 19 cm. Ze zijn vrijwel geheel zwartbruin, met enkel een witte borst. De kop is vaak wat meer bruin. Wie de vogel van dichtbij bekijkt zal zien dat vrijwel alle veren een zoom hebben. De veren zijn waterafstotend. Wat verder opvalt is hun korte stevige staart en de stevige poten.

Leefomgeving en verspreiding

Het verspreidingsgebied van de waterspreeuw beslaat Europa, Azië en het noordwesten van Afrika. Binnen dit gebied worden er dertien ondersoorten onderscheiden waarvan er één is uitgestorven. In onze omgeving komen drie van deze ondersoorten voor. De *Cinclus c. aquaticus*, de roodbuikwaterspreeuw, leeft in Centraal- en Zuid-Europa. In België broeden zo'n 750 paren waarvan soms enkele paren een uitstapje maken naar het uiterste zuiden van ons land. *Cinclus c. galaris* is de Britse roodbuikwaterspreeuw. Zoals zijn naam reeds doet vermoeden leeft deze vooral in Engeland, Wales en Schotland. In ons land is dit een zeldzame dwaalgast. De nominaatvorm, *Cinclus c. cinclus* heeft een bijzonder verspreidingsgebied. Centraal-Frankrijk, het noordwesten van Spanje en de grote eilanden in de Middellandse zee, maar daarnaast ook Scandinavië en een deel van Rusland. Het zijn vooral de Scandinavische vogels die in de winter enkele honderden kilometers zuidelijker trekken en dan ook in ons land terecht komen. Waterspreeuwen leven altijd in de directe nabijheid van snelstromende beken en rivieren, bij voorkeur in bosrijke omgevingen.

Voedsel en leefwijze

De waterspreeuw zoekt zijn voedsel op de bodem van de koude snelstromende beken en rivieren. Hierbij duikt hij geheel onder, om tussen de stenen op de bodem te jagen op insecten en hun larven. Hierbij gebruiken ze hun vleugels om onder water te 'vliegen'. Hun waterdichte, super isolerende veren beschermen ze hierbij tegen het koude water. Dat ze zeer goed geïsoleerd zijn, blijkt als de beken in de winter deels

bevrozen. De waterspreeuwen jagen dan zelfs onder de ijslaag en rusten op de ijskorst. Binnen hun verspreidingsgebied zijn ze door hun sterk aan stromend water gebonden leefwijze nergens veel voorkomend of algemeen. Ze zijn honkvast, waarbij een enkele waterspreeuw of een paartje een stuk van een rivier, beek of beekstelsel bezet. Hierbij jagen ze vaak een tijd in een deel van het gebied, om na een tijdje met een rechtlijnige vlucht en snelle vleugelslagen naar een volgend voedselrijk deel te vertrekken.

Voortplanting

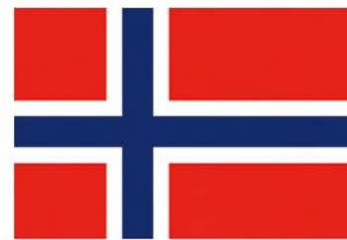
Een paartje waterspreeuwen maakt tussen rotsspleten of boomwortels een groot koepelvormig nest van takjes, gras, blad en mos. Het nest ter grootte van een voetbal heeft bovenin een klein gat als toegang. Ook kunstmatige structuren als nissen onder bruggen, muren en watermolens worden gebruikt. Er worden gemiddeld 5 eitjes gelegd, die gedurende 16 dagen door haar worden bebroed. Beide ouders voeren jongen, die na circa 18 dagen het nest verlaten. De jonge vogels zijn vaalgruis met een marmerachtig patroon op rug en stuit. Na het eerste legsel volgt meestal een tweede en soms zelfs een derde. Hiervoor wordt een nieuw nest gebouwd of het oude nest opgelapt.

Bijzonder

De ogen van de waterspreeuw worden bij het duiken beschermd door een soort "duikbril", dat bestaat uit een doorzichtig membraan. Zodra hij het water induikt, schuift het membraan over zijn ogen.

postzegel

Nationale vlag

De Waterspreeuw

Nederlands	Waterspreeuw
Wetensch. naam	<i>Cinclus cinclus</i>
Engels	White-throated Dipper
Frans	Cincle plongeur
Duits	Wasseramsel

Groene kitta

Wanneer het bloed rijk is aan calcium, verhoogt de hartslag. Zulks in tegenstelling tot de werking van kalium dat de hartslag vertraagt. Een zodanige wisselwerking ten behoeve van de instandhouding van het evenwicht der krachten bestaat ook ten aanzien van fosfor.

FOSFOR

Fosfor is in het lichaam voor het merendeel gebonden aan calcium en magnesium; de rest komt voor in de spieren, de hersenen en de lever. Als fosforzuur speelt fosfor een ontzettend belangrijke rol in de energievoorziening. De productie, de opslag en het gebruik van energie loopt via het energierijke fosfaat 'adenosinetrifosfaat' (ATP). Alleen in deze vorm kan door het lichaam energie worden geproduceerd. Fosfor wordt voornamelijk als anorganisch fosfaat in het voedsel opgenomen en geresorbeerd. In het lichaam wordt het in organische vorm omgezet als onderdeel van het ATP. Fosfor speelt ook een rol bij de opbouw van het skelet.

De opname van het in het voedsel aanwezige fosfor hangt van verschillende factoren af. Samen met ijzer en aluminium wordt de resorptie sterk verminderd, omdat deze metalen met fosfor moeilijk oplosbare zouten vormen.

Tussen 50-70% van het fosfor dat in de granen, peulen en zaden voorkomt, ligt vast als zogeheten phytinefosfor dat met calcium een complexe verbinding vormt en daardoor bijna niet opneembaar is. Vitamine D3 zorgt voor een betere opname door het lichaam, resorptie van fosfor. Van de in mineraalpoeders aanwezige fosfaten worden (mono)calciumfosfaat en mononatriumfosfaat het beste geresorbeerd.

MAGNESIUM

Magnesium wordt als magnesiumfosfaat in de opbouw van de botten betrokken. Ongeveer vijftig procent van het in het lichaam aanwezige magnesium is in die verbinding in het beenmerstelsel opgeslagen. De rest bevindt zich in de lichaamscellen en speelt daar een belangrijke rol in de stofwisseling.

Alle enzymen die bij de stofwisseling betrokken zijn, worden door magnesium geactiveerd. Een magnesiumtekort leidt dientengevolge tot ernstige darmstoringen. Kuikens die geen magnesium toegediend kregen vertoonden groeiwijkingen, zenuwverschijnselen, kramp, lusteloosheid en ineenstroompelen van de hersencellen.

Eet Gevarieerd EN TOB NIET, deel 6

Voeding is vooral variatie

In de huidige stand van zaken van de voedingsleer is bekend dat voor een goed functioneren van het organisme een grote reeks van zeer bepaalde stoffen in de voeding essentieel is

Tekst: A.COOLEN

CALCIUM

Calcium is niet alleen onmisbaar bij de opbouw van het beendergestel maar is eveneens een onmisbaar bestanddeel van alle weefsels en organen. Daarnaast speelt calcium een rol bij het vervullen van allerlei lichaamsfuncties. De informatieoverdracht door de zenuwbanen en binnen de hersenen vindt plaats met behulp van calcium.

Belangrijke functies als het reageren op uitwendige impulsen (geluid, licht) door bijvoorbeeld spierbewegingen evenals de activering van de inwendige organen (hart, longen, spijsvertering) zouden zonder calcium niet uitgevoerd kunnen worden.

Calcium is eveneens een belangrijk bestanddeel van enzymen en het bezit een remmende werking op ontstekingen. Duidelijke gevolgen van calciumtekort zijn: slecht groeien van de jongen, trage reactie op uitwendige signalen en onvruchtbaarheid. Men heeft beenmetingen gedaan aan de optische dichtheid van de verschillende kalklagen en kwam tot

de verrassende ontdekking dat langzaam verkregen hoeveelheden kalk hardnekkiger worden vastgehouden. Dit is vooral van belang op latere leeftijd, wanneer ontkalking gaat optreden. Op den duur wordt, om de lichaamsfuncties toch in werking te houden, calcium aan het skelet onttrokken wat leidt tot zwakheid van de beenderen of zelfs verlammingen.

Wanneer een vogel een grotere behoefte aan calcium heeft, wordt de opgenomen hoeveelheid optimaler benut. Vitamine D3 heeft een positieve invloed op de opname door het lichaam (= resorptie) van calcium. Spinazie daarentegen remt de opname ervan door het aanwezige oxaalzuur. Het in granen en peulen voorkomende phytinefosfor heeft eveneens een negatieve invloed op de calciumopname.

Ook alle medicijnen die werkzame stoffen bevatten uit de groep der tetracyclinen, mogen niet tegelijkertijd met calciumhoudende mineralen (grit, mineralen) gegeven worden. Tussen de eiwithoudding en het gebruik van calcium is eveneens een duidelijk verband vastgesteld.

ssel

De

Keurmeester nr. (105)

Voor een vogel met 'kleur' in de naam gaat de beoordeling van de kleurgrasparkiet voor een belangrijk deel over het model. Dat is zeker zo belangrijk als het formaat en de kleur. Richtlijn voor de lengte (van snavelpunt tot staartpunt) is 18 tot maximaal 20 centimeter. In het buitenland is onze kleurgrasparkiet vaak letterlijk een kleine grasparkiet. Dit zogeheten potloodmodel vragen we in Nederland niet. Het breedste punt van de kleurgrasparkiet ligt er ter hoogte van de vleugelbochten, gedragen op een goed gevulde borst, waarbij we niet tussen de vleugels en het lichaam kunnen kijken. Ruglijn is nagenoeg recht, met een deukje ter hoogte van de nek. Alle keelstippen moeten gelijk van vorm, even groot en gelijkmatig verdeeld zijn over het relatief kleine masker. De pootkleur hoort, tenzij de standaard anders aangeeft, blauwgrijs te zijn met donkergrijze nagels.

Vogelland was bijkans te klein toen de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) naast de standaard grasparkiet ook de (toen nog zo geheten) kleine grasparkiet in het vraagprogramma opnam. De kleine werd gezien als minderwaardig, geen volwaardige showvogel. Intussen heeft de kleurgrasparkiet iedereen het nakijken gegeven.

Welke vogelliefhebber is niet groot geworden met de grasparkiet? Voor senior liefhebbers waren er de Engelsen, die kon je shoven,

maar met grasparkieten kon je kweken. Met zijn door de ondulatietekening veroorzaakte clowneske uiterlijk en levendige natuur, waaraan al kwetterend onophoudelijk uiting wordt gegeven, is de kleurgrasparkiet bij uitstek ook een vogel voor de beginnende liefhebber. Het zijn vogels die ook nog eens in alle kleuren komen (een glans getuigt van goede gezondheid) en aansprekende mutaties met zich meedragen: van basismutaties als opaline, cinnamon en pallid (voorheen de Texas clearbody; voor de standaardgrasparkieten wordt voornamelijk nog de oude benaming gebruikt), tot complexere mutaties als grijsvleugel, blankvleugel en dilute (voorheen de overgoten). De laatste drie mutaties liggen op hetzelfde gen, als het ware één volumeknop waarmee de sterkte van de kleur wordt bepaald, en dat brengt met zich mee dat er ook veel tussenvormen zijn.

SL-ino groen (geel, waarbij de slagpennen zowel geel als wit mogen zijn) en SL-ino blauw, wit en de bijzonder aansprekende SL ino-turquoise; een bleekgele vogel zonder bruine, groene of blauwe waas, met de voor turquoise kenmerkende ongelijkmatige psittacine reductie. Op borst en buik is de kleur sterker gereduceerd dan op het rug- en vleugeldek. De meest egale vogel heeft de voorkeur, al zal de keurmeester altijd coulant zijn. De cinnamon SL-ino turquoise, een zachtgele vogel met bruine tekening, is helemaal een plaatje.

Louis van Kelekhoven
keurmeester

NATRIUM EN CHLOOR

Natrium en chloor worden vaak tegelijk genoemd. Toch hebben ze een verschillende werking. Natrium oefent invloed uit op de bouw van de eiwitten; chloor heeft een belangrijke werking op de zoutzuurvorming in de maag. Een gezamenlijke werking oefenen ze uit op de waterhuishouding van het lichaam. Zout, een verbinding van natrium en chloor, is voor de mens onmisbaar. Het zit als zodanig ook in de mineraalpoeders. Het grootste deel van beide stoffen bevindt zich in de intercellulaire vloeistof. Hun hoofdtaak is het in stand houden van de osmotische druk. Zout of zoutoplossingen hebben namelijk de eigenschap zich door het aantrekken van water te neutraliseren.

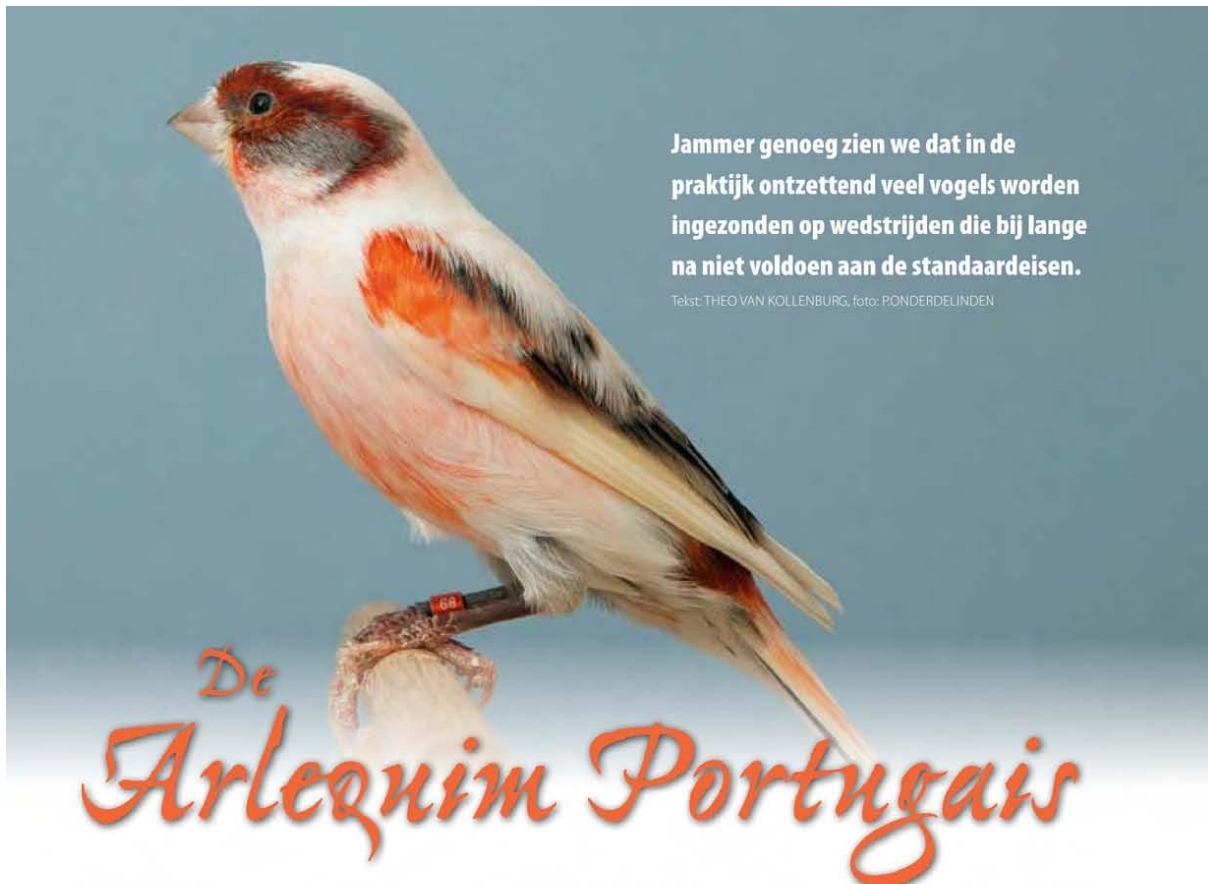
Bloed, celvocht en intercellulair vocht beschikken over een bepaalde osmotische druk. Wordt in een van de drie genoemde lichaamsvochten, bijvoorbeeld door een sterke opname van zout, de zoutconcentratie verhoogd, dan wordt aan de andere ruimte vocht onttrokken. Het gevolg daarvan is een verhoogd dorstgevoel. Anderzijds wordt bij een te lage osmotische druk zoveel natrium en chloor opgenomen totdat een normale concentratie bereikt is. Natrium en chloor hebben de

eigenschap om gemakkelijk en snel via de darmwand opgenomen te kunnen worden. De water- en zouthuishouding van het lichaam wordt voor het grootste deel uitgevoerd door de nieren. Natrium en chloor worden praktisch uitsluitend door de nieren uitgescheiden. Bij een teveel aan zout wordt de uitscheiding opgevoerd. Alle specifieke functie activeert natrium bepaalde enzymen. Een acuut natriumtekort leidt tot de volgende symptomen: vermoeidheid, spierkramp, stofwisselingsstoring en storingen in de nier- en hersenfuncties. Een chloortekort geeft achterstand in de groei, spierzwakte en, als bestanddeel van het maagzuur, een verschuiving van het zuurgehalte in de maag. Ziekte gevallen veroorzaakt door een tekort aan natrium en chloor blijken in de praktijk nauwelijks voor te komen. Veel vaker levert een teveel allerlei bijverschijnselen op. Met name een te grote hoeveelheid chloor leidt tot osmotische storingen, overmatig drinken en diarree.

KALIUM

Kalium is samen met een aantal andere stoffen verantwoordelijk voor de instandhouding van de osmotische druk binnen de cellen (intracellulaire vloeistof).

Daarnaast is kalium verantwoordelijk voor de prikkelbaarheid van de spiercellen en de zenuwen. Kalium activeert verschillende enzymsystemen en bevordert de biosynthese van de lichaamseiwitten en speelt een rol bij het opslaan van glycogeen (reservebrandstof) in de lever. De spieren en de lever zijn bijzonder kaliumrijk en de belangrijkste organen voor de omzetting daarvan. De opname door het lichaam (resorptie) van kalium verloopt langzamer dan die van natrium en chloor. Kaliumoverschotten worden daarentegen sneller door de nieren uitgescheiden. Wordt bij de voeding veel natrium opgenomen, dan wordt de kaliumuitscheiding hoger, ook bij kaliumtekort. Dit betekent dat het lichaam zich niet kan aanpassen aan een kaliumtekort. Een regelmatige kaliumtoevoer is om deze reden dan ook bijzonder belangrijk. Een overdosis kan tot vergiftiging leiden. Diarree, verminderde voedselopname en stress leiden tot grotere kaliumuitscheiding en kunnen gebrekverschijnselen als spierzwakte, verstoring van de darmwerking en ineenschrompeling van de spijsverteringsorganen tot gevolg hebben.

Jammer genoeg zien we dat in de praktijk ontzettend veel vogels worden ingezonden op wedstrijden die bij lange na niet voldoen aan de standaardisen.

Tekst: THEO VAN KOLLENBURG, foto: PONDERDELIJNDEN

De Arlequin Portugais

Historie (Historie door Henk van der Wal)

De Arlequin Portugais is het resultaat van een selectieve kweek van bonte kanaries, die sedert tientallen jaren in Portugal worden gekweekt en verhandeld.

Vóór het vastleggen door selectie van de huidige, volledig lipochroom kanarie heeft er zich een mutatie voorgedaan die de melanine in bepaalde delen van het lichaam gedeeltelijk belemmerde wat leidde tot de eerste bonte kanaries. Of dit voor het eerst heeft plaatsgevonden in de grote veren (vleugel- en staartpenen) of de kleine lichaamsveren (contourveren) is niet duidelijk.

De vroegere bonte, ook wel gevlekte kanaries genoemd, voortgekomen uit deze oorspronkelijke mutatie, hebben in Portugal steeds naast de huidige erkende soorten bestaan. Ze werden door menig liefhebber gekweekt omwille van hun schoonheid en hun rustige karakter. Dit rustige karakter, te danken aan de ruime genetische variabiliteit, is overigens één van de kenmerken die deze vogel zo geliefd heeft gemaakt. Niet zo lang geleden zijn er enkele exemplaren verschenen met

de roodfactor en met een kuif, wat de kwekers van deze populaire bonte kanaries ertoe heeft gebracht de kuif vast te leggen en op die manier de basis te leggen voor het fenotype van een nieuw postuurkanariëras.

Deze selectieve kweek, die vooral vanaf het begin van de jaren tachtig op initiatief van professor Armando Moreno en een beperkte groep kwekers werd toegepast, maakte van deze kanarie een langere, slankere vogel met een smalere kop, maar de oorspronkelijke bontgekleurde driehoekige kuif met rode mozaïefactor werd behouden.

Eigenschappen.

De eigenschappen van de Arlequin Portugais onderscheiden hem thans duidelijk van de gewone kleurkanarie. Door zijn verschijningsvorm behoort de Arlequin tot de groep kleur/postuurvogels, die binnen de postuurkanaries een beetje een aparte groep vogels vormen. Ook de Duitse Kuif en de Lizard behoren tot die groep. Bij de meeste postuurrassen wordt de kleur van de vogel een beetje gezien als van ondergeschikte waarde. Niet op alle postuurkeurbriefjes komt namelijk de

rubriek kleur voor, wat overigens niet wil zeggen dat dit niet in de beoordeling wordt meegenomen.

De intensiefactor.

Ondanks dat voor de kleur op het keurbriefje maar 15 punten staat behoort deze rubriek naast de vorm en juiste houding tot de primaire rubrieken van de Arlequin. Hij zal veelkleurig moeten zijn, in het bezit van de mozaïek factor en zeker niet onbelangrijk: niet intensief moeten zijn.

Waarom niet intensief? De intensiefactor heeft als kenmerk dat het de mozaïek factor belet op te treden wat tot gevolg heeft dat de witte lipochroomkleur verdwijnt en de vogel wat zijn lipochroomkleur betreft geheel roodgekleurd zal zijn. Wanneer dit op een tafelkeuring of lezing verteld wordt krijg je al snel de vraag, 'maar ik zie witte staartpenen'. Ja, maar dit wordt dus niet bedoeld als wit, of ik zie wit (als schimmel) in de rug wat op zijn beurt veroorzaakt wordt door de schimmelfactor. Het wit dat in de kleumschrijving van de Arlequin bedoeld wordt betreft de witte veervelden van de mozaïefactor en deze worden ver-

De

osel

oorzaakt door de regionale lipochroom belettende eigenschap die de mozaïek factor bezit. Hierdoor ontstaat het karakteristiek tekening patroon dat de mozaïek eigenschap bij zich draagt en dus ook de Arlequim moet bezitten.

Vorm, Borst, Vleugels 20 punten

De Arlequim Portugais is lang en slank waarbij de schouders duidelijk zichtbaar zijn met een harmonieus lichaam. Een licht en gelijkmatig geronde borst, dus niet de gevulde borst zoals bij de kleurkanarie. Rechte rug, in dezelfde lijn van de staart. Lange vleugels, dicht bij het lichaam en zonder te kruisen of neer te hangen, die bij het begin van de staart samenkomen. De vorm van de vogel wordt bepaald door meerdere factoren; de houding, de grootte en de omvang van het lichaam vormen hierin een belangrijke schakel.

Kop, hals/nek 15 punten

De kop is smal en lang; het bovenaanzicht zal hierdoor een U-vorm tonen; smaller wordende schedel naar de snavel toe; een naar de snavel toe wat spitse kop is zeker bij de Arlequim gewenst. Let hierbij dus bij de gladheid kweekvogels goed op die aanwezigheid, bij de gekuifde vogels zal dit minder goed af te lezen zijn. Op een ronde niet spitse kop zal het namelijk niet mogelijk zijn een driehoekige kuif te kweken. De snavel is sterk en proportioneel; de ogen zijn helder en goed zichtbaar. De hals is goed gevormd en harmonieus en langer dan bij bijvoorbeeld die van de Duitse kuif. De Arlequim laat hierdoor de kop duidelijk afsteken tegen het lichaam door de inval tussen de kop en het lichaam.

Kuif, hals/nek 15 punten

De kuifbevedering heeft een driehoekige vorm met twee hoeken aan de achterkant en een aan de voorzijde waarbij de hoeken iets afgerond zijn vanuit de top van de kruin; symmetrisch neervallend zodat de ogen en snavel zichtbaar blijven. Bij een juiste kopvorm, smal en langwerpig met aan de achterzijde breder dan aan de voorkant, zal de kuif, wanneer in een juiste verhouding aanwezig, hierdoor een mooie gesloten driehoekvorm aannemen. De kuif mag absoluut geen opstaande hoortjes tonen. De hals/nek goed gevormd met

een inval tussen kop en het lichaam. De kuif komt tot stand door een dominante kuiffactor met een recessieve letale werking. Het is dus niet wenselijk dat er paringen worden uitgevoerd waarbij beide partners kuif dragend zijn.

Grootte 15 punten

De grootte is 16 cm met perfecte verhoudingen. De grootte wordt gemeten vanaf de punt van de snavel over de rug heen tot de punt van de staart.

Kleur 15 punten

Een bonte veelkleurigheid met rood en wit met de werking van de mozaïekfactor in combinatie met een diepe rode lipochroom kleur waarbij de kleur in perfectie het mozaïek patroon van de kleurkanarie zal benaderen. Vanwege de mozaïek factor worden er twee typen onderscheiden: vogels met een zogenaamd masker (type 2) wat ook wel mannenkleed wordt genoemd én vogels met een oogstreep (type 1) wat men het poppenkleed noemt. Dit heeft enige gelijkenis met de mozaïek kleurkanaries. Verder een duidelijke en gelijkmatige melanine- en lipochroom verdeling wat homogeniteit en evenwicht tussen de verschillende kleuren brengt. De lipochroom kleuren rood en wit moeten aanwezig zijn waarbij opgemerkt dient te worden dat het rood echt diep van kleur en absoluut eenkleurig dient te zijn, ook in de vleugels en staartpenen. Kunstmatige opkleuring is dan ook verplicht.

Houding 15 punten

Een opgerichte houding onder een hoek van 60°. Door het tonen van de juiste houding zal de Arlequim optimaal te beoordelen zijn op zijn vorm. Hij dient de gelegenheid te krijgen zonder stressfactoren rustig op de zitstok te zitten. Met ingang van het nieuwe keurseizoen zijn de standardeisen wat betreft de houding aangepast: het puntenaantal verhoogd van 10 naar 15 punten.

Bevedering 10 punten

Glad, compact, zijdeachtig, glanzend en goed aansluitend aan het lichaam.

Poten, Dijen, Staart 5 punten

Poten sterk, lang en licht gebogen, bij voorkeur bontgekleurd, dijnen goed zichtbaar, staart lang en smal met

een kleine V-vorm. Bij voorkeur bont gekleurd.

Conditie 5 punten

De Arlequim Portugais dient als showvogel rein en ongeschonden te zijn.

Tentoonstellingskooi

De Arlequim wordt tentoongesteld in een universeelkooi met ronde zitstokken van 12 mm dikte; de ringmaat bedraagt 2,9 mm

De Arlequim in praktijk

Jammer genoeg zien we dat in de praktijk ontzettend veel vogels worden ingezonden op wedstrijden die bij lange na niet voldoen aan de standardeisen. Eigenlijk onbegrijpelijk dat 'verkeerde' vogels zo populair zijn dat ze toch voor flinke bedragen van eigenaar verwisselen. Heel veel van deze exemplaren zijn niets meer dan bonte kleurkanaries, al of niet met een kuif erop! Niets is zo erg dan dat je als keurmeester een vogel een slechte beoordeling moet geven. Vooral dit gegeven heeft mij doen besluiten dit artikel te schrijven en met u te delen met als oogmerk u een duw in de juiste richting te geven voor de juiste kweek van de Arlequim Portugais, hij is het echt waard.

Slot

Ik hoop dat de liefhebbers door dit artikel een duidelijker beeld zullen gekregen hebben hoe een Arlequim er uit moet zien en dat de kwaliteit op de tentoonstellingen hierdoor zal verbeteren. <

MINI Symposium TE OEDELEM

Op 8 juni werd door Nally's papegaaienopvang in het Belgische Oedelem een mini-symposium gehouden met drie vooraanstaande deskundigen op het gebied van papegaaiachtigen: Rafael Zamora, wetenschappelijk directeur van Loro Parque Fundación te Tenerife, Nanda Kishore uit India, veel gevraagd spreker op talrijke seminars over de hele wereld en Tony Silva, wereldwijd bekend in de papegaaienwereld en schrijver van verschillende boeken over papegaaiachtigen

Tekst en foto's HENK BRANJE

NANDA KISHORE

Nanda Kishore is afkomstig uit de plaats Hyderabad in India. Hij is zakenman met als 'hobby' het kweken van papegaaien en parkieten. In India kweekt hij met zo'n 140 koppels ara's en aratinga's, met name zonparkieten. De opbrengst van gefokte vogels gaat naar programma's tot behoud van papegaaiachtigen in het wild. India telt 1.4 miljard inwoners en er is

een stijgende interesse in het houden van vogels. Een enorme potentiële markt dus! Maar hetzelfde geldt voor China. Het is er momenteel nog niet toegestaan om huisvogels te houden. Zou dat in de toekomst door de overheid worden toegestaan, dan ontstaat er een enorme vraag naar huisvogels. De vraag is natuurlijk of we daar blij mee moeten zijn... Er zal dan namelijk enorm aan ons vogelbestand getrokken

Zonparkieten

worden. En wat houden we dan nog aan soorten over? De tijd zal het leren. In Thailand zijn ze al aan het 'voorsorteren' op de ontwikkelingen in China. Er worden daar enorme hoeveelheden papegaaiachtigen gefokt.....

De lijfspreuk van Nanda: 'leer van en luister naar de vogels'. Kennis over vogels is op verschillende manieren te bemachtigen. Er is, bijvoorbeeld via google, veel ornithologische informatie te vinden. Deze informatie moet je vervolgens zien te vertalen naar je eigen vogels en hun verblijf en voeding. Ook is er vaak informatie uit avicultuur voorhanden. Beide bronnen kunnen je veel leren over je vogels! Tijdens het symposium bespreekt Nanda een aantal belangrijke onderwerpen waar liefhebbers vroeg of laat mee te maken krijgen.

Een vrijwillig gekozen partner

Nanda plaatst z'n te koppelen aratinga's in één grote vlucht met liefst tientallen exemplaren. In de vlucht worden veel nestkastjes opgehangen. De vogels krijgen de gelegenheid om zelf hun ideale partner uit te zoeken. Maar..... er zitten tientallen vogels in die volière en dat vliegt allemaal door elkaar heen. En die vogels lijken allemaal als twee druppels water op elkaar. Hoe vind je daar ooit koppels die zich na verloop van tijd gevormd hebben?

In India is er geen verplichting om vogels van een vaste voeding te voorzien. Om de vogels, en dus de koppels in de grote vlucht te kunnen identificeren worden na 'n paar weken allemaal uitgevangen. Er hebben zich dan al veel koppels gevormd. De uitgevangen vogels worden met een niet-watervaste markerstift voorzien van tekeningen (bijvoorbeeld bij de ene vogel een streep op de kop en op de rug, bij een ander een kruis op de kop). Ook krijgt elke vogel een open ring met codering. Tenslotte wordt er 'n veertje uitgetrokken voor DNA onderzoek. Een en ander wordt vervolgens genoteerd. 's Morgens worden de vogels uitgevangen en 'behandeld' met de marker etc. In de loop van de ochtend worden alle vogels weer terug in de grote vlucht geplaatst. Door de stress van het uitvangen, het in de hand nemen om ze te markeren met

usel

De

een stift en te ringen en het vervolgens verwijderen van een of meer veertjes veroorzaakt veel stress. Wanneer de parkieten vervolgens weer 'vrij' gelaten worden in de grote vlucht, zullen de reeds gevormde partners elkaar meteen opzoeken. Elke vorm van stress geeft meer binding! De vogels zoeken mekaar op en beginnen elkaar te verzorgen. In de loop van de ochtend gaan de vogels weer terug de vlucht in en 's avonds heb je je koppels uitgezocht! Ter controle is via DNA-onderzoek van de veertjes het geslacht vastgesteld zodat men er zeker van kan zijn dat de gevormde stelletjes ook inderdaad uit een mannetje en een popje bestaan.

Een gearrangeerde paarvorming

Bij een gearrangeerd 'huwelijk' moet je proberen om de vogels dusdanig nader tot elkaar te laten komen dat ze elkaar toch op korte of lange termijn aardig gaan vinden. Nanda heeft verschillende stimulantia om de interactie tussen twee vogels te bevorderen.

- Verstrek producten waar de vogels 'werk' mee hebben, spul dat ze graag uit elkaar pulken. Liefst iets dat ze samen moeten ondernemen.
- Verstrek voedsel, bijvoorbeeld een wortel, in z'n geheel in plaats van in blokjes zodat de vogels er meer werk mee hebben.
- Stimuleer het brein van de vogel, bijvoorbeeld door voedsel in een bal te stoppen die 'n gat heeft.
- Spuit de vogels helemaal nat (lauw water). In het begin vinden de vogels het niet altijd lekker, maar na 'n poosje vinden ze het wel plezierig. De individuele vogel gaat vervolgens z'n eigen verenpak verzorgen, maar dat krijgt hij in z'n eentje niet helemaal klaar. Bijvoorbeeld de kop, daar kan hij zelf niet bij. De andere vogel zal dan vaak beginnen het kopje van de ander te verzorgen
- Verplaats de vogels naar een kleinere kooi; naar een ander kooi, naar een nieuwe kooi. Een andere omgeving is een stresserende factor en vormt vaak een stimulans.
- Zet je vogels in een transportkooi en rijd er 'n paar uur mee rond. De stress van het gesjouw en het rijden kan net die stimulans vormen om de vogels 'aan de gang te krijgen'. Deze 'truc' wordt vaak toegepast wanneer er geen

Nanda Kishore tijdens z'n verhaal

klik is tussen de vogels.

- Je kunt het eigenlijk ook vergelijken met de situatie dat iemand jaren lang geen resultaten behaald heeft met 'n koppel vogels. Worden deze vogels vervolgens uit arren moede maar verkocht aan een andere liefhebber dan heeft die vaak binnen de kortste keren de vogels 'aan de gang'. De verandering, de stress, de verhuizing, het transport, de nieuwe omgeving is ooit net datgene dat de vogels nodig hadden 'om in actie te komen'.
- Plaats een koppel vogels dat nog geen klik heeft bij een goed kweekkoppel. Dan moet je natuurlijk wel in de buurt blijven en de boel in de gaten houden! Je kunt er namelijk op wachten dat er gekibbeld gaat worden en er erg veel stress gaat ontstaan tussen het vaste koppel dat z'n territorium gaat verdedigen en de 'indringers'. Vang je de 'indringers' vervolgens weer uit, dan zoeken de gestreste vogels in

hun eigen kooi elkaar op om steun bij elkaar te zoeken. Geen garantie op resultaat, maar vaak heeft het bij Nanda prima gewerkt!

Nestblokken

Elke soort parkiet of papegaai stelt z'n eigen eisen aan een nestblok. De grijze roodstaarten bijvoorbeeld krijgen een L-vormig nestblok waarbij het korte gedeelte verticaal en het langere gedeelte horizontaal ligt; de nest-ingang zit boven in het verticale stuk. Zitsokken worden onder de broedkooi bevestigd; de nestkast staat tegen een vaste wand.

Muisparkieten worden in kolonies gehouden. De vogels broeden gezamenlijk en maken grote gezamenlijke nesten van allerlei soorten takken; als 'begin' voor de bouwactiviteiten wordt een gazon platform ter beschikking gesteld. Verschillende soorten aratinga's hebben een blok nodig met een bodemopper-

Blauwkap aratinga

osel

De

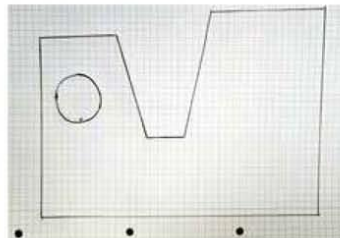

Actief voedsel zoekende kea

Koloniebroed muisparkieten

vlakke van 20x20 of 25x25, afhankelijk van het formaat van de betreffende soort. De diepte: zo diep mogelijk. Liever 90 cm dan 60 cm bijvoorbeeld. Door Nanda worden de blokken voor aratinga's van binnen zwart geschilderd! Deze parkieten houden van een donker nest. Boven, in het nestblok, binnen links van het invlieggat wordt een klein platform aangebracht. Waarom? Het is de plek waar het mannetje gaat plaats nemen. Het mannetje netjes bóven in het blok op het platform, de pop beneden op de eieren. Het popje wordt niet gestoord door het mannetje dat óók in het nestblok wil verblijven. Je kunt dat trouwens mooi zien: onder het invlieggat ligt een hoopje mest van het mannetje.

Blok voor blauwkap aratinga's

Een blauwkap aratinga preferereert een heel ander type nest: niet een verticaal opgehangen blok, maar een horizontaal nest met de vorm van een C die met de open kant naar beneden ligt. Het invlieggat zit aan de ene kant; het tussenstuk is versmald zodat de andere kant, waar het nest in gemaakt wordt, zo donker mogelijk wordt. Een dergelijk

nest werd bij Nanda heel snel geaccepteerd door de blauwkoppen toen dit type in de kweekverblijven werden opgehangen.

Nestmateriaal

Nanda gebruikt voor z'n vogels houtspaans. Deze wordt twee dagen in water geweekt; aan het water wordt een middel toegevoegd om de in het houtspaans aanwezige tannines te neutraliseren. Na twee dagen weken worden de houtspaanders gedroogd in de Indiase zon. De grove spaanders in het nestblok worden door de vogels stuk gekauwd tot kleine stukjes. Dit kauwen, waar de vogels dagen mee bezig zijn, stimuleert het broedgedrag en de ontwikkeling van de geslachtshormonen.

Voeding

De vogels hebben in het fokcentrum in India dagelijks, het jaar rond, licht van 6.00 tot 18.00 uur. Het lengen van de dagen komt in India niet voor, dus de broeddrijf kan niet door licht gestimuleerd worden. Nanda verstrekt z'n vogels twee soorten diëten: een mager dieet en een rijker dieet in de broedtijd. Wanneer de vogels niet broeden wordt een magerder voeding verstrekt. De vogels worden tussen 9.00 en 11.00 uur gevoerd; twee uur later is alles opgegeten. Daarna krijgen de parkieten takken of groente, een palmbblad of bloemen. Door het oppeuzelen hiervan krijgen de vogels wat energie binnen, maar het actief bezig zijn kost ook energie! Richting broedseizoen wordt de hoeveelheid calcium verhoogd. Als voorbereiding van het broedseizoen krijgen de vogels een verrijkt dieet (eiwit stimuleert broeddrijf): naast het normale zadenmengsel 's morgens een lepeltje gekiemde katjang idjoe en gekiemde hennep, gekookte bonen en extra vitamine E; daarnaast bovendien paardenbloem (bladeren en bloemen) die Nanda erg gezond vindt voor papegaaiachtigen.

Concluderend

Nanda Kishore heeft de deelnemers aan het symposium op een aangename manier voorzien van een vracht aan informatie. Voor de een wat interessanter dan voor de ander. Maar ondergetekende denkt dat iedere deelnemer van het zeer geslaagde mini-symposium er zeker iets van heeft opgestoken. <

Rico

de ekster

Er werd wat aan de achterdeur afgegeven. Een handje vol vogel. Er zaten al wat veertjes op en daaraan was te zien dat het een eksterjong was.

Tekst: GEERTJE

Uit het nest gevallen of gekiept, maar opgeraapt en hier gebracht. Zo te zien alleen maar hulpeloos, want ik kon geen beschadiging vinden. Snaveltje wijd open en dus honger! Ja, dan moet er gevoerd worden; een pincet gezocht, een stukje ei hup weg! Kra kri, honger, ik wil meer. Eerst een nest gemaakt van een in elkaar gedraaid bosje hooi en dat in een oude grote hoed gedaan. Dat was een prima nest. Een stukje vochtig brood en wat fruit ging er ook in. Wat een grote snavel heeft zo'n klein ding!

Naar de winkel om eivoer en universeelkorrels. Kieskeurig was hij niet, want alles werd verslonden; daardoor kwam zijn kopje al snel boven de rand van de hoed uit. Hij groeide dus omhoog. Compleet met hoedenest verhuisde hij toen naar een oude vogelkooi. We spraken hem aan met zijn naam RICO. Iedereen die er langs kwam stopte iets in die altijd opengesperde snavel. Hij ging toen zelf ook rond kijken of hij iets kon pikken, zittend op de rand van de hoed. We hielpen hem zo dus verder zelfstandig worden.

Toen kwam er een dag dat we hem met de kooi buiten in de tuin hebben gezet. Deurtje open en rondom wat voer gestrooid. Ging prima, hij leek erg intelligent, keek ons overal na enging weer terug in het hok! Riep zelfs zijn naam al heel duidelijk. Op een moment ging hij ook bij de kippen een hapje mee eten. Hij vloog wel eens in een boom of op de schut-

ting, maar ging steeds weer naar zijn hok terug.

In vrijheid stellen

Het was onze bedoeling hem de vrijheid te geven, maar dat zou zo en hier niet gaan lukken. Hij werd soms lastig en brutaal en ging ook stelen. Wanneer er kinderen buiten speelden, ging hij mee doen. Hij trok de veters uit de schoentjes en pikte in de glimmende gespjes en dat ging hard!

Op een keer was net het schone wasgoed aan de lijn gehangen en daar zag ik hem bezig om roets roets alle knijpers weer los te maken en op de grond te gooien met de schone was er achter aan!

Razend snel sleepte hij toen alle knijpers 20 meter verder tussen de groentebedden. Hij had het er druk mee en riep steeds vrolijk zijn naam. Maar dit was echt niet leuk meer. Hij kon inmiddels ook mooi fluiten en soms kwam hij heel lief even bij je zitten om iets te schooien, de lekkerbek. Maar hij werd een plaag rondom het huis. Kennissen die hier ook van wisten en

die een familielid hadden die dagelijks met een vrachtwagen afval naar een grote stortplaats reed in Noord Brabant, gaven ons een tip die kon helpen. Dat was misschien een goede oplossing voor een vrije vogel. Baasje is een dag mee gegaan met Rico in een grote doos. Ergens voorbij de grote stad bij de stortplaats heeft hij de doos open neergezet en heeft hij gekeken wat Rico ging doen. Die ging vrolijk fluitend op de vleugels en zonder te groeten.

Einde verhaal?

Nee, het verhaal van Rico de ekster kreeg een leuk staartje. En dat ging zo. Een jaar na het vrijlaten van Rico was ik op verjaardagsvisite. Daar zat ook een voor mij onbekende oudere heer. Hij bleek een wandelaar en vogelvriend. Hij had op zijn wandeling iets zo bijzonders beleefd! Hij liep in het buitengebied rond de stad en hoorde iets vreemds. Zo mooi fluiten, wat was dat? Hij had wat rond gekeken en gewacht en toen zag hij een ekster boven op een omheining zitten. Toen zag en hoorde hij dat die vogel uit volle borst zat te fluiten en Rico, Rico riep. Ik heb samen met deze man een bakje thee gedronken en toen iets uit de doeken gedaan. Verbazing alom. Hoe wonderlijk kan het gaan. Maar voor ons hier was het een bewijs dat we er goed aan gedaan hadden om hem daar uit te zetten. Het was heel leuk om zo nog iets over hem te horen, zeker als je dan weet dat hij in goede conditie was.

Groet van Geertje

osel

Thailand

land van vogelliefhebbers ?

Van mijn vader die lang geleden in Indonesië was, hoorde ik mooie verhalen over rijstepikkertjes (rijstvogeltjes) die in Indonesië heel veel voorkwamen, in hoeveelheden zoals in Nederland mussen waren. Nu ik zelf naar Java ging, verheugde ik mij er op om deze levendige vogeltjes ook eens in het wild te kunnen observeren.

Tekst en foto's: PETER ROMANS

Land van vogelliefhebbers?

Is Indonesië een land van vogelliefhebbers? Na afloop van mijn reis kan ik deze vraag met een voorzichtig: "Ja", beantwoorden. Indonesiërs zijn gek van het houden van vogels in kooitjes, maar met de vogels in de vrije natuur is het momenteel slecht gesteld. Bij aankomst in Jakarta zagen we al geen vogels. Wat vooral opviel waren de ontzettend grote aantallen mensen. Zelfs onder bruggen en viaducten was er geen enkele vierkante meter waar zich geen mens bevond en dan dat verkeer met honderden brommers en scooters. In Jakarta even de toeristische hoogtepunten bekijken en daarna gauw deze metropool verlaten. We gingen richting Bandung, ook wel het Parijs van west

Java genoemd. Hier bezochten we ook het indrukwekkende Nederlandse ereveld. Om daar te komen moesten we een stuk te voet door een inheems wijkje en ja hoor, hier zag ik aan bijna alle huisjes mooie vogelkooien hangen met prachtige vogels. Zelfs de beheerder van het ereveld had een tiental kooien met vogels aan zijn veranda hangen.

Diepere betekenis

Van onze lokale gids Henro hoorde ik dat vogels in dit land een diepere betekenis hebben dan alleen maar een mooie vogel in een kooitje. Die diepere betekenis zou onder meer te wijten zijn aan de hindoe achtergrond van de nu veelal islamitische bevolking. Bij de hindoes is de Garoeda immers de mythi-

sche vogel. Zielen van mensen kunnen volgens de stille kracht de gedaante van een vogel aannemen om dicht bij hun geliefden te kunnen zijn. Voor een Javan is het houden van een vogel van oudsher ook een van de vijf statussymbolen. Als vijfde symbool is een vogel net zo belangrijk als een huis, een vrouw, een kris en een paard. Vogeltjes worden in Java bovendien beschouwd als gelukbrengertjes en ze horen gewoon bij het huishouden!

Langs veel bezienswaardigheden zoals de Borobudur en de Prambanam reisden we per trein en bus door Java, van Jakarta in het westen naar Kalibaru in het oosten. Tot mijn grote verbazing zag ik tijdens deze hele reis nagenoeg geen vogels. Het leek wel of alle vogels uitgestorven waren en alleen in kooitjes aan de huizen voorkwamen. Ook bij de vele sawa's was er geen enkel rijstepikkertje meer te vinden.

Waar zijn de rijstvogels?

Hoe kwam dat zo vroeg ik mij in rechte af, met de mooie verhalen van mijn vader nog in mijn achterhoofd. Dat wilde ik wel eens weten. Wel dat schijnt

De

sel

zo gegaan te zijn: ...

Vóór pakweg 1960 waren rijstvogels inderdaad heel algemeen op Java en Bali. Er waren er toen zelfs zoveel dat de vogels een ware plaag vormden voor de rijstboeren. Ze vreten soms hele oogsten op. Daarom werden ze door de bevolking massaal afgeschoten maar ook vergiftigd en gevangen.

In deze mind-set was het voor handelaren dan ook heel gemakkelijk om exportvergunningen te krijgen en zo kon het gebeuren dat er in die tijd soms wel 10.000 rijstvogeltjes per week naar Nederland kwamen. In een DC8 die naar Nederland kwam zaten meer rijstvogels dan koffers. Het waren sterke vogels. De inkoopprijs voor een Nederlandse handelaar was inclusief luchtvrachtkosten hoogstens 35 cent per vogel. Opbrengst bij verkoop ongeveer 2,50 gulden per paar. Vanuit Nederland werden de vogels verder door heel Europa vervoerd en verkocht aan lokale handelaren.

Op dit moment is de rijstvogel dus eigenlijk zo goed als uitgeroeid. De nog voorkomende populaties blijven klein en breiden zich niet echt uit. De rijstvogel staat dan ook als "kwetsbaar" op de rode lijst van de IUCN.

Wel leuk is, dat er via uit gevangenschap ontsnapte vogels momenteel kleine verwilderde populaties voorkomen in Sri Lanka, de Filipijnen, Mexico, Puerto Rico en in de Verenigde Staten.

Vogelmarkt in Malang.

Aangekomen in de stad Malang bezochten we een grote vogelmarkt. In de koloniale tijd was Malang een rustige ambtenarenstad. Vanwege het aangename klimaat was de stad bij Nederlanders als woonplaats erg gewild. Malang kreeg dan ook de bijnaam het Parijs van oost Java. In de stad is nog veel bewaard van de koloniale sfeer er zijn nog steeds mooie gebouwen uit die tijd. Wat de Malangers overgehouden hebben uit die Hollandse tijd is de zin voor orde en netheid, iets dat zeker bijdraagt aan de aantrekkelijkheid van deze stad. Langs de rivier de Brantas ligt de grote vogelmarkt de Pasar Burung. Door de hoofdentree loop je de hoofdstraat in waar je de ogen al uitkijkt, zoveel vogels er worden aangeboden, ongelooflijk. Naast deze hoofdstraat ligt een wijkje met veel trappetjes en kleine straatjes waar ook weer allerlei vogels en ook wel andere dieren verkocht worden. Het lijkt hier wel een groot doolhof met steeds nieuwe verrassingen. Veel vogels hebben ook hun eigen straatje(s) waar alleen deze vogels verkocht worden. Als kanarieboer was ik natuurlijk erg benieuwd naar de aangeboden kanaries. Die vond ik in het kanariestraatje waar in elk huisje kanaries verkocht werden. Over het algemeen waren het gele soms

geelbonte kanaries van het Aziatische type. Mooie vogels die er levendig en gezond uitzagen. Ook waren er de kooienmakers, die de echte Indonesische vogelkooitjes maakten. Wel jammer dat brommers niet verboden zijn in de Pasar Barung.

Na het bezoek aan de vogelmarkt was het tijd om eens uitgebreid na te praten met koffie. In Malang moet je dan bij Toko Oen zijn. "Welkom in Malang", staat met grote letters op de gevel. Hier ben je terug in 1930, het interieur met de rotan stoeltjes, de crème groene kleur van de kozijnen, de gordijntjes, de rood geblokte tafelkleedjes, de glazen potten met snoep en spekkook. De obers lopen in witte kleding uit de koloniale tijd. Op de menukaart staan Nederlandse gerechten zoals vleeskroketje met mosterd, saucijzenbrood met mosterd en aspergesoep met krab. De koffie wordt opgediend in een blauw porseleinen kopje, goede sterke koffie met op de bodem een flinke laag drab, zoals het hoort bij die tijd.

Ergo, de enige rijstepikkertjes die ik gezien heb in Indonesië, zaten op de Pasar Burung in Malang. Ik heb er een foto van gemaakt. <

De

De Vink

Wildkleur

De vink telt 16 ondersoorten en ook nog een nauw verwante soort, de keep (*Fringilla montifringilla*). Gelukkig is de vink in Nederland een nog veelvoorkomende vogel. Het aantal wordt door Sovon geschat op 500.000 koppels. De vink die bij ons voorkomt is de nominaatvorm. Zijn wetenschappelijke naam is *Fringilla coelebs coelebs* en het is met die vogel dat er in avicultuur het meest wordt gekweekt.

Tekst en foto's: ALOIS VAN MINGEROET

Vooraf in België, en dan meer bepaald in de provincie West-Vlaanderen, is de vink een veel gehouden en ook prima gedomesticeerde vogel geworden. Dit betekent geenszins dat het gaat om een gemakkelijk te kweken vogel. Voor het grootbrengen van de jongen heeft de vink naast een goed eivoer ook insecten nodig. Ik beweer niet dat er in eivoer geen plantaardige of dierlijke vetten zouden aanwezig zijn, maar de vogels

moeten het ook nog willen voeren natuurlijk. Maar, met het huidige commerciële aanbod aan diepvries- en gedroogde insecten is het zeker te doen.

Maar niet het voedsel is het grootste probleem. De agressie van de vinkenman is vaak de grootste moeilijkheid gedurende de kweek. Vooral in het voorjaar moet de man (of de mannen) goed in het oog gehouden worden. Weet

dat een driftige man en een nog niet broedrijp wijfje niet samengaan. Hij is dan voor haar een constant gevaar. Er kunnen dusdanige gevechten ontstaan dat de pop gewond raakt, het gebeurt zelfs dat ze er het leven bij inschiet.

Door selectie en verdere domesticatie gaat het beslist (nog) beter worden bij de kweek van de vink, een toch wel mooie vogelsoort! Ook voor de zang wordt de vink veel gehouden al moet het gezegd dat er niet echt veel variatie inzit. Maar de man zingt wel met dusdanig veel karakter dat hij precies voor zijn zang geprezen wordt. Er bestaat zelfs een naam voor: 'vinkenslag'.

In België zijn er vanaf het voorjaar tot in de zomer talrijke zangwedstrijden waar de vinken strijden om het hoogst aantal gezongen vinkenslagen die moeten eindigen op 'suskwiet' in zijn meest zuivere vorm. Die vinkenzettingen worden tot de folklore gerekend. En

De /

ssel

voor de vink? Topsport! De superzangers halen soms meer dan 1000 (!) liedjes in een uur, wat toch ongelooflijk veel is. Vroegere verhalen maken melding van een ruil tussen de kampioenvink en een paard, of koe, of schaap. Op vandaag wordt verteld dat er soms geruild wordt voor een auto ... Wat er ook van waar is (fabel of of toch de waarheid), feit blijft dat het een folkloristische sport is van de gewone werkman. Alle vinken die op vandaag aan die wedstrijden deelnemen zijn eigenkweek vogels. In het aangehaalde West-Vlaanderen worden wel heel veel vinken speciaal voor de zang gekweekt.

Door heel wat vinken te kweken hebben ook tal van mutaties het levenslicht gezien. Op de 'Gouden Ring' te Roeselare (België) komen elk jaar zowat 230 vinken in alle bestaande kleuren op de show. De kwekers maken er een wedstrijd van om ieder jaar meer kleuren te presenteren. Dat er soms ook mutatiecombinaties tussen zitten die niet meteen herkenbaar zijn is dus niet abnormaal. Het maakt de variatie wel groot maar voor de keurmeesters is het niet altijd even gemakkelijk. En geef

toe, een bruinopaal pastel enkel- of dubbelfactorig is toch niet makkelijk om er een juiste naam op te plakken. Het kan dan ook nog in combinatie met geslachtsgebonden pastel ...

De witte zwartoog is een geselecteerde bonte. Maar er blijkt ook nog een witte zwartoog te bestaan die, naar wordt beweerd, een recessieve vererving heeft. Als u ook weet dat heel wat kwekers al die kleuren onder elkaar gaan kweken is het begrijpelijk dat er al eens een combinatie wordt gekweekt die niet meteen goed herkenbaar is en niet erkend wordt..

De eerste stam bruine vinken is ontstaan rond 1970 en de eerste agaten zagen het levenslicht in 1972. Vanaf het begin was er iets vreemds met de mutatie agaat want er werd gesproken over 'lichte' en 'donkere' agaten. De geslachtsgebonden pastel dateert van 1975. Ook opaal is rond die tijd ontstaan en dat is niet meteen de gemakkelijkste mutant. Uit opaal x opaal worden er jongen geboren waarbij de kwaliteit van de bevedering van de opaal jongen niet te best is. De betere manier is om

opaal te kweken via de opzet wildkleur/ opaal en te selecteren op een goede en zachte bevedering.

Later kwam er ook nog de dominant geslachtsgebonden pastel bij en hier zit geen lethalfactor op. Er bestaan dus enkel- en dubbelfactorige mannen, maar geen dubbelfactorige poppen. Eenzelfde mutatie bestaat ook bij de Gouldamadine

Het spreekt voor zich dat het geen aanrader is om al die kleurslagen door elkaar te gaan paren. We hebben meer behoefte aan mooie en goed herkenbare mutaties. Hetzelfde gaat ook op voor mutatiecombinaties. Beide, mutaties en mutatiecombinaties, moeten onder hun juiste benaming ingeschreven worden. Dan is het voor de keurmeester een feest om deze te mogen keuren.

Succes gewenst met de vink in kleuren maar blijf voldoende aandacht schenken aan de wildkleur, het is en blijft de mooiste vogel. Weet dat alle mutaties, ook bij de vink, verliesfactoren zijn. <

Wildkleur man

usel

De l

Bruin

Agaat

Bruin agaat pastel

Pastel, geslachtsgebonden

Pastel dominant enkelfactorig

Pastel dominant dubbelfactorig

De Vogel

De Vogel

Opaal

Bruin agaat

Pastel agaat

Bruin opaal

Agaat opaal

Bruin agaat opaal

De Vogel

De /

Agaat onyx wit rec., foto : A.v.Mingeroet

De onyx heb ik voor het eerst mogen aanschouwen op de COM Wereldshow in Breda. Dat is al meer dan twintig jaar geleden. Het waren zwarte vogels die op 't oog veel donkerder waren dan onze klassieke zwarten. Opmerkelijk was hun donkerder gekleurde kop en rugdriehoek.

Tekst: HENK BRANJE

De onyx

Kanarie

Inmiddels heeft de onyx zich al tientallen jaren kunnen verder ontwikkelen. Tóch kan hij niet aan de populariteit tippen van een andere relatief jonge kleurslag als de topaas.

De onyx kenmerkt zich door een veranderde ligging van de eumelanine in de veer. Dit zorgt ervoor dat de intensiteit van de bestreping en de tussenliggende grondkleur wordt veranderd en matter overkomt, op een "roetachtige" ondergrond. 'Roetachtig' is een omschrijving waarbij misschien enige fantasie vereist is. Zie je een foto van een onyx, dan 'herken' je meteen wat met 'roetachtig' bedoeld wordt.

De bestreping moet goed zichtbaar zijn en goed afsteken tegen de onderliggende grondkleur. De eerste onyxen waren duidelijk te herkennen aan hun wat donkerder gekleurde kopje en rug-

driehoek. Het roetachtige hadden deze vogels in het begin van hun ontwikkeling al. Jammer is dat de COM het kenmerk 'donkerder kopje en donkerdere rugdriehoek' heeft laten vervallen. Hiermee vervalt een stuk herkenbaarheid van deze kleurslag. Door stenge selectie is het melanine van de onyxen in de loop der jaren immers steeds donkerder geworden; hierdoor is de typische donkerder gekleurde rugdriehoek vaak niet meer te zien; wél is het kopje bij de onyx nog altijd wat donkerder dan de rest van de melanine op de rug. De kleur van het melanine van de vleugelpennen is bij onyxen wat minder diep dan die van de rest.

De melanine moet meteen achter de snavel beginnen en ook in de flanken goed zichtbaar zijn. Een gebrek aan melaninebestreping in de flanken is bij de onyxen een nog vaak voorkomend

euvel. Hier zal de liefhebber dus streng op moeten blijven selecteren.

Waarschijnlijk door de opaal invloed zie je bij onyxen nogal eens een open rug omdat de bevedering niet goed aansluit. Ook hier dient de liefhebber streng op te selecteren.

Volgens keurmeester Gerrit Houwen, die al vele jaren onyxen kweekt, zijn de onyxen te herkennen aan typische dwarsstreepjes ('kriebeltjes') en 'golfjes' op de staartpennen. Het lijkt een gevolg van de werking van de onyx/opaalfactor te zijn op de uiting/licging van het pigment. Die dwarsstreepjes zijn overigens lang niet gemakkelijk te zien wanneer een vogel in de TT-kooi zit. De meeste kans om deze 'kriebeltjes' te zien is wanneer een vogel tegen de tralies hangt.

De /

osel

Agaat onyx wit rec. , foto J.v.d.Maelen

Bruin onyx geel, foto H.Branje

Kweek

De onyx vererft onafhankelijk en recessief. We zoeken bij zowel de zwarte als bij de bruine en de agaat onyx een donker pigment. Liever te donker dan te licht! Wil je onyxen fokken dan heb je twee mogelijkheden:

1. Onyx x onyx. Dat betekent dat alle jongen onyx zullen zijn. Bij deze kruising loop je wat meer kans dat de diepte van het melanine bij de jonge vogels wat minder wordt
2. Onyx x split onyx. Je zult minder onyxen fokken. De kans op behoud van donkerder melanine is wat groter.

Een goede manier om kwalitatief goede onyxen te fokken is de koppeling van een volle onyx aan een splitvogel. Die splitvogel is een kweekvogel die is gefokt uit een goede volle onyx met een goede fokzuivere klassieke partner. Door een dergelijke koppeling houdt je de aanvoer van donker melanine uit de klassieke vogel op peil via de splitten.

Zwart onyx

De bestreping moet hetzelfde zijn als die van een klassieke zwarte. De tint is echter matzwart op een 'roetachtige' ondergrond.

Vleugel- en staartpennen egaal zwart en niet opgebleekt, hoewel ietsje lichter dan bij de klassieke; de omzoming mag niet grijs zijn of nog lichter. Poten, nagels en snavel dienen zwart van kleur te zijn; de hoordelen zijn echter wat lichter dan bij de klassieke zwarte

vanwege het reducerend effect op de eumelanine.

De vogel mag in principe geen phaeomelanine op de rug laten zien. De grondkleur ziet er in het ideale geval heel donker grijs uit zonder enig waas van bruin of beige.

Bruin onyx

De bestreping is gelijk aan die van de klassieke bruine, maar dan matbruin van tint, op een "roetachtige" ondergrond. De bruindiepte is minder dan bij een klassieke bruine.

Lange, brede, ononderbroken pigmentbestreping zonder opbleking.

Bruin onyx wit, foto J.v.d.Maelen

Zwart onyx wit, foto A.v.Mingeroot

De kleur van de vleugel- en staartpennen moeten zo uniform mogelijk zijn. Poten, nagels en snavel hebben een bruinachtige kleur.

Agaatonyx

De bestreping is gelijk aan die van de klassieke agaat: kort, onderbroken en niet te smal. De kleur van de eumelanine is donkergrijs van tint op een "roetachtige" ondergrond. De kleur van de vleugel- en staartpennen moet zo uniform mogelijk zijn; ze zal wat lichter zwart zijn dan van een zwart onyx. Ze maar mag zeker niet grijs gekleurd zijn, maar donkergrijs. De vogel mag in principe geen zichtbaar bruin phaeomelanine op de rug laten zien. De grondkleur ziet er in het ideale geval grijs uit zonder enig waas van bruin of beige. Poten, nagels en snavel zijn vleeskleurig. De vogel moet een duidelijke baardtekening laten zien, eigen aan elke agaat. <

Struisvogel haan

Veren maken de vogel. 1

Waarom zijn vogels toch zulke unieke wezens?

Tekst: PIET ROZENDAAL, foto's: HENK BRANJE

Unieke veren

Het enige dat de vogels zo uniek maakt onder andere gewervelde dieren is het feit dat ze veren hebben. En niet het feit dat ze vleugels hebben want ook insecten hebben vleugels net als enkele zoogdieren (vleermuizen en vliegende honden). Ook niet het feit dat ze felle kleuren hebben, want er zijn vlinders en sommige vissen die eveneens fantastische kleuren hebben. Zelfs hun snavels zijn niet uniek, want er zijn meerdere dieren met een snavelachtige bek, bijvoorbeeld schildpadden en octopussen. Nee, het zijn echt de veren die de vogels zo uniek maken en alleen vogels hebben

veren, waarmee ze zich onderscheiden van alle andere de bestaande levensvormen.

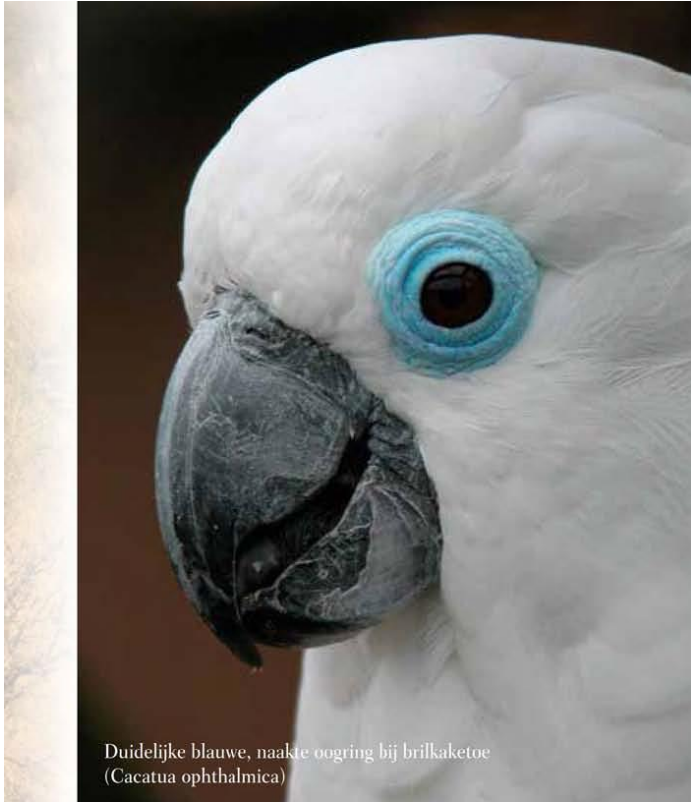
Toch, wanneer je mensen er naar vraagt, denken de meesten dat vogels veren nodig hebben om te kunnen vliegen, maar dit is maar gedeeltelijk waar. Want het hebben van veren is helemaal geen voorwaarde om te kunnen vliegen. Immers, zoals hier boven al vermeld zijn er insecten en zoogdieren die geen veren hebben en toch kunnen vliegen. En er zijn veel vogels die weliswaar veren hebben maar niet kunnen vliegen. Bijvoorbeeld de loopvogels als de struisvogel en emoe. Maar ook pinguïns zijn vogels die niet vliegen, maar ze hebben zeker wel veren.

Veren voor warmte

Het eerste doel voor het hebben van veren is dan ook om lichaamswarmte vast te houden zodat het lichaam op temperatuur blijft. Dat dit niet onbelangrijk is, merk je wanneer je een vogel vasthoudt; dan voelt deze vaak warmer aan dan wij zelf zijn. Je krijgt soms de indruk dat de vogel misschien koorts heeft. Niets beangstigends, vogels zijn warmbloedige dieren die een veel hogere stofwisseling, en dus een hogere lichaamstemperatuur (ongeveer 2 tot 4 graden warmer) hebben dan wij mensen. Hoewel de exacte meting varieert is de gemiddelde lichaamstemperatuur van een vogel zo'n 40 graden Celsius. De lichaamstemperatuur kan gedurende de dag schommelen,

De

osel

Duidelijke blauwe, naakte oogring bij brilkaketoe (*Cacatua ophthalmica*)

afhankelijk van het klimaat en de activiteit. Daarom is het een constante inspanning voor de vogel om een dergelijke hoge lichaamswarmte op peil te houden, zeker wanneer de omgevingstemperatuur ver daalt. En het gekke is dat kleinere vogels een groter risico lopen, omdat verhoudingsgewijs de kern van hun lichaam maar klein is ten opzichte van hun oppervlak, waardoor ze meer warmte verliezen.

Een ander opvallend iets dat óók hoger is, is de hartslag van een vogel. Slapende vogels stralen naar buiten toe de rust zelf uit. Maar net onder het verenkleed is het één en al activiteit: een vogelhart klopt bij rust ongeveer 400 slagen per minuut. Vergelijk dat eens met een mens die een rusthartslag van slechts ongeveer 70 slagen per minuut heeft. En dat is nog niets in vergelijking met hun hartslag tijdens het vliegen: meer dan 1000 slagen per minuut, terwijl een joggend mens een hartslag heeft net iets meer dan 200 slagen per minuut.

Hoe beschermen zij zich tegen de kou

Vogelveren bieden een opmerkelijke isolatie tegen de kou en veel standvogelsoorten krijgen zelfs in de late herfst extra veren en leggen daarnaast nog een vetlaag aan, als onderdeel om zich te beschermen tegen de winter. Ook hun poten en tenen zijn bedekt met schubben die warmteverlies minimaliseren. Vogels zijn ook in staat om de temperatuur van hun poten en tenen los van hun lichaam onder controle te houden door de bloedtoevoer naar de uiteinden ervan apart te regelen.

Als extra isolatie bij koude temperaturen creëren vogels luchtzakken tussen hun veren. Ze zetten hiervoor hun veren uit om deze luchtzakken te creëren. Op zonnige winterdagen draaien ze ook vaak hun rug naar de zon en zetten daarbij hun veren licht uit, zo stellen ze het grootste oppervlak van hun lichaam bloot aan de warmte. Tijdens dit zonnen spreiden ze soms ook hun vleugels en staart; hierdoor vangen ze de zonnewarmte

nog efficiënter op. Soms wekken ze ook rillingen op om hun stofwisseling te verhogen. Dit vereist meer calorieën en is ook een effectieve manier om lichaamswarmte te genereren als korte termijn oplossing bij extreme koude. Vaak zie je vogels ook op één poot staan of gehurkt zitten om beide poten met hun veren te bedekken als bescherming tegen de kou, of hun snavel tussen hun schouderveren steken als bescherming. De isolatie van het verenkleed is over het algemeen doelmatig genoeg om in perioden van bittere kou te overleven. Voorwaarde is echter wel dat er voldoende voedsel gevonden wordt.

De meeste vogels kunnen hun lichaamstemperatuur ook een paar graden verlagen. Veel vogels nemen tijdens koude winternachten daarvoor een passieve houding aan om energie te besparen. Deze passieve toestand verlaagt de lichaamstemperatuur, dus zijn er minder calorieën nodig om de juiste warmte te behouden. Dit gedrag kan echter ook gevaarlijk zijn: een lagere temperatuur leidt namelijk tot verminderde reacties en dus een grotere kwetsbaarheid voor roofdieren. Maar zelfs al deze aanpassingen om warmte te behouden en warm te blijven kunnen niet voorkomen dat nog steeds veel vogels tijdens koude temperaturen bezwijken en de vogelsterfte tijdens strenge winters dan ook erg hoog is. ◀

Renkoekoek (*Geococcyx californina*) zet z'n rugveren op en neemt een zonnebad

Merelziekte

Sinds 2016 zorgt het usutu virus voor een afname van wilde merels in Nederland. In 2018 stond de merel zelfs voor het eerst in 14 jaar niet meer in de top drie van de nationale tuinvogeltelling. Hoewel de merel het grootste slachtoffer is heeft het usutu virus ook andere zangvogels en zelfs uilen slachtoffer gemaakt.

Tekst: NOUK GEELEN

Het usutu virus is het virus dat de ziekte veroorzaakt die bij velen bekend staat als de 'merelzieke'. Vogels die ziek zijn door dit virus zien er ongezond en verzwakt uit. Ze hebben een slordig verenkleed en zijn sterk vermagerd (figuur 1). Ook is het evenwicht van een zieke vogel verstoord en gaat vliegen vaak moeilijk. Het usutu virus behoort tot de familie van de Flavivirussen (Flaviviridae). Het virus is hiermee onder andere verwant aan het westnijlvirus, het gelekoortsvirus en het zikavirus. Het virus is afkomstig uit Zuid-Afrika waar het voor het eerst is gedetecteerd in 1959.

Hoe is het hier gekomen?

Om te begrijpen hoe het usutu virus helemaal vanuit Zuid-Afrika het koude Nederland heeft kunnen bereiken is het belangrijk om allereerst te weten hoe het virus wordt overgedragen. De zogeheten vector in de verspreiding van het virus is de mug. Net als bij veel andere ziektes, bijvoorbeeld de beruchte malaria, is dit het dier wat de overdracht van het virus tussen gastheren teweegbrengt. Figuur 2 bevat een weergave van deze verspreiding. Muggen die het virus dragen kunnen een vogel infecteren wanneer ze deze steken. De muggen die het geïnfecteerde dier steken nemen het virus vervolgens ook weer met zich mee. Het virus wordt zodoende weer

overgedragen van een mug op haar nakomelingen. Zieke vogels sterven meestal vrij snel. Het virus veroorzaakt echter niet bij elke vogel ziekte. Het gevolg hiervan is dat een geïnfecteerde vogel die zelf geen last heeft van het virus, wel kan bijdragen aan de verspreiding ervan. Dieren die geen last ondervinden van infectie met het virus kunnen ook voor langere tijd het virus verspreiden, in tegenstelling tot de vogels die al na enkele dagen na infectie komen te overleiden. Dit geeft ruimte voor een grootschalige verspreiding van het virus en is ook de reden voor hoe het virus Europa heeft kunnen bereiken. Geïnfecteerde trekvogels die geen ziekteverschijnselen vertoonden hebben het virus meegedragen tijdens hun trek van Zuid-Afrika naar Europa. Dit waren onder anderen zwaluwen. Het virus bereikte het continent voor het eerst in 1996 via Italië. Daarna heeft het zich langzaam kunnen verspreiden naar aangrenzende landen, wat uiteindelijk heeft geleid tot de introductie van het virus in Nederland in 2016. Het is bekend dat het virus winters kan overleven. Dit is waarschijnlijk mogelijk omdat één

De

osel

van de muggensoorten die het virus kan dragen, de gewone huissteekmug (*Culex pipiens*), aan het eind van de herfst een overwinteringsplaats zoekt. De mug verblijft daar tot de temperaturen weer hoog genoeg zijn voor het functioneren van het insect. Tevens is er een steekmug soort die in de winter nog actief is in Nederland, namelijk de molestusmug (*Culex molestus*). Deze muggensoort van het geslacht *Culex* is een bekende vector van het eerdergenoemde westnijlvirus en is mogelijk ook een drager van het usutuvirus. Naast de muggen die op natuurlijke wijze de winter overleven, zijn er natuurlijk ook nog altijd wat enkelingen die zich in een hoekje van een warme huiskamer verstoppen. Op deze manier kunnen ze toch nog slachtoffers maken gedurende de koudere maanden van het jaar. Ook dit kan bijdragen aan de verspreiding van het virus.

Het virus in zijn gastheer

Wanneer het usutuvirus zijn gastheer is binnengedrongen kan dit verschillende problemen veroorzaken. De symptomen die een ziek dier vertoont zijn afhankelijk van de locatie in het lichaam waar het virus aanwezig is en actief schade heeft aangericht. Het virus kan de vleugels, spieren, ademhalingsorganen en het evenwichtsorgaan van een vogel aantasten. Er wordt dan ook vaak sloomheid en spierzwakte geobserveerd bij vogels die aan ziekte door het virus lijden. Deze verzwakking van de spieren kan ook de ademhaling en het functioneren van de vleugels belemmeren. Bij merels duurt het twee tot drie dagen totdat het dier komt te overlijden aan de ziekte.

Het virus in de natuur

Het usutuvirus is niet alleen gevaarlijk voor het zieke individu, maar heeft ook effect op gehele vogelpopulaties. In 2012, voordat het virus Nederland had bereikt, heeft er in Duitsland massale merelsterfte plaatsgevonden. Zo'n massale sterfte kan leiden tot een drastische afname van de omvang van een populatie. Er zijn geen gevallen bekend van zieke merels die het virus hebben overleefd. Dit is vrij zorgwekkend gezien de manier waarop het virus zich verspreidt. De angst voor de potentiële ravage die het virus aan zou kunnen richten begon dan ook vroeg. Er zijn in 2009 muggenvallen in de Oostvaardersplassen geplaatst als preventief middel voor de verspreiding van het virus. Het moeras-

sige gebied biedt gunstige gelegenheden voor muggen en het trekt veel vogels uit Afrika. Deze combinatie maakt het een mogelijke plek voor de introductie en verspreiding van het virus direct uit Afrika. In tegenstelling tot dit dreigende gevaar rond dit natuurgebied in midden-Nederland zijn de meeste slachtoffers van het virus gevallen in het zuiden van het land.

Hoe bescherm ik mijn vogel?

Het is eerder verteld dat het bekend dat het virus gevaarlijk kan zijn voor zangvogels en uilen en dat onder merels veel slachtoffer vallen van het virus. Een ander bekend slachtoffer is de laplanduil (*Strix nebulosa*). Het is bewezen dat het usutuvirus specifiek bij deze uilensoort sterfte veroorzaakt. Sinds de introductie van het virus in Nederland wordt er ook elk jaar sterfte gemeld van gehouden laplanduilen. Deze herhalende sterfte van laplanduilen impliceert grote gevoeligheid voor het virus. Het genezen van een vogel die ziek is door een infectie van het usutuvirus is erg moeilijk. Bijna alle wilde vogels sterven door ziekte veroorzaakt door het virus. Er is ook geen vaccin voor het virus. De beste bestrijding is dan ook het voorkomen van infectie met het virus. Dit kan worden gedaan door blootstelling aan de eerderge-

noemde vector, de mug, tegen te gaan. De gemakkelijkste manier om dit te doen is door voliëres af te dekken met klamboes. Probeer ook plekken waar muggen zich voort kunnen planten weg te nemen. Muggen leggen hun eitjes in stilstaand water. Dit kunnen sloten en vijvers zijn, maar ook regenwater in plekken waar het moeilijk verdampt zoals autobanden of plastic speelgoed dat buiten ligt. Muggen zijn vooral in de avond en nacht actief. In de nacht zijn weinig vijanden van de mug actief. Hiernaast zijn slapende dieren ook een gemakkelijker prooi voor het insect. Het is hierom aangeraden om in de avond en nacht vogels zo veel mogelijk in een beschermde ruimte te behouden. Bescherming tegen muggen is vooral in de warme zomermaanden essentieel. Door de grote hoeveelheid actieve muggen bij warm weer vallen de meeste slachtoffers van het virus tijdens de zomer. Is een vogel nu toch ziek door het virus? Dan is het nog mogelijk om de symptomen te behandelen. Deze behandeling verschilt per dier. Daarnaast is een behandeling met rapamvcin ook mogelijk. Deze behandeling kan het aantal aanwezige virusdeeltjes in het lichaam verminderen.

Wil je weten of het usutuvirus nog dreigt?

Hou dan goed de vogeltelling in de gaten. Vermoedelijk zieke of door ziekte gestorven wilde vogels kunnen worden gemeld aan het Dutch wildlife healthcentre via [HYPERLINK](https://www.dwhc.nl/meldingsformulier) "

<https://www.dwhc.nl/meldingsformulier>.

Nouk Geelen, Almere <

usel

De

Genomen besluiten COM.

sel

Tropische vogels sectie F1 en F2.

Normaliter is het gebruikelijk dat de verslagen van de congressen gepubliceerd werden in Les Nouvelles. Doordat de uitgave die in het 2^e semester van 2018 had moeten verschijnen niet eerder dan in januari 2019 is verschenen en hierin geen verslagen waren opgenomen, heeft het bestuur van COM Nederland aan OMJ Nederland gevraagd de verslagen van de deelnemende Nederlandse OMJ keurmeesters te bundelen.

Hierbij de wijzigingen c.q. aanvullingen geldend voor de sectie F1 en F2 welke zijn voor- en vastgesteld in september 2018 tijdens het congres van de Ordre Mondiale des Juges en welke per september 2019 effectief worden.

Sectieverantwoordelijke: Alessandro Paparella, Italië
Rapportage: Tonny Kersten-Noy

Voorstel 1: Een aanvulling in de keurbrief F1 + F2 voor witte en niet gepigmenteerde vogels.

Dit is door de CE-OMJ aangenomen in de vergadering van 14 januari 2018 en behelst een samenvatting van de kleur en tekening tot 40 punten.

F1		F2	
Type en structure	30	Dessin	20)
Couleur	20)	Couleur	20)
Dessin	20)	Plumage	20
Plumage	10	Maintien et attitude	20
Attitude et maintien	10	Taille et forme	10
Condition	10	Condition general	10
Totaal	100	Totaal	100

Voorstel 2: Een keurbrief voor de zebravinken.

Na acceptatie zal deze dan gelden vanaf het keurseizoen 2019. Na een kleine aanpassing is een en ander in stemming gebracht en door de meerderheid aangenomen. (Invoering na Mondial Zwolle).

Classe	♂1 ♀	♂2	♀3
Dessin		(30)	20
Couleur	50	(20)	30
Taille, Forme et Maintien	20	20	20
Plumage	10	10	10
Tête et Bec	10	10	10
Conditions générales	10	10	10

Schaal 1: 'wit en niet gepigmenteerd', schaal 2: 'alle mannen', schaal 3: 'alle poppen'.

Voorstel 3: Erkenning en een klasse voor bonte Zebravinken en Japanse Meeuwen

Zie bij voorstel 4

Voorstel 4: Erkenning en een klasse voor bonte Roodkop Papegaaiamadines

Gezien het feit dat zebravinken en Japanse meeuwen erg populaire vogels zijn, vooral in het buitenland en daar ook worden geshowd, heeft het CE-OMJ besloten een klasse voor bonte zebravinken toe te voegen (weliswaar enkel in de kleur grijs en/of bruin). Ook voor bonte Japanse Meeuwen zal een klasse worden toegevoegd (hier alleen in de kleuren: zwartbruin, mok-

kabruin, roodbruin, zwartgrijs. Echter geen combinaties).
Hetzelfde voor de bonte Roodkop Papegaaiamadine, alleen in de wildkleur.

Voor Nederland was dit het moment om de door ons gewraakte restrictie van maximaal 3 mutatiecombinaties bij de zebravinken (1 tekening + 2 kleur of 1 kleur + 2 tekening) te bespreken. Uitgelegd werd dat de Nederlandse fokker hier te kort wordt gedaan en dat de motivatie om bonte vogels toe te voegen zeker nog meer geldt voor de vele mutatiecombinaties die wij in Nederland gewoon tentoonstellen.

Voorstel 5: Bij de Gouldamadine 'oranjekop' wijzigen in 'geelkop'.

Dit voorstel heeft het niet gehaald. De verschillende getoonde tinten oranje werden door de meerderheid van de aanwezigen nog steeds gezien als oranje en beslist niet als geel.

Voorstel 6: De 'Rijstvogel grijs' voortaan benoemen als 'Rijstvogel wildkleur'.

Gezien de mutatie grijs bij vele exoten al aanwezig is, scheidt het verwarring dat bij de Rijstvogel met grijs de wildkleur wordt bedoeld. Door de meerderheid aangenomen.

De

Spreeuwenleed

De afgelopen 15 jaar heeft mijn dak huisvesting gegeven aan een paartje spreeuwen. Op een onmogelijke plaats heeft een koppel spreeuwen een opening gevonden tussen de buitenmuur en de overstekende sneldekkers. Met een acrobatische vliegbeweging weten ze zich van onderaf door de hooguit twee centimeter smalle ruimte te wurmen om zo in de nok van het huis in de spouw van de muur een nest te maken. Aanvankelijk kon ik mijn ogen niet geloven dat dit kon en vaak heb ik me afgevraagd wat hun bewogen heeft om de gok te nemen om hier te onderzoeken of er nestgelegenheid is. Eenmaal binnen is het maar de vraag wat je daar te wachten staat en of je er überhaupt wel weer uit kunt komen.

In de eerste jaren kon je aan het uitgehakte isolatiemateriaal zien dat de bouw weer begonnen was. Direct daarop gevolgd door nestmateriaal dat niet mee naar binnen kan en op de grond valt. Vervolgens is het een paar weken stil, maar wanneer de jongen dan uitkomen is het een en al activiteit. Op zolder hoor je het gekrabbel van spreeuwenpootjes die hun best doen om vooraan te komen wanneer pa of ma met lek-kers aan komt zetten en op de oprit verschijnt een flink plak-kaat dat dagelijks groeit.

Zo ook dit jaar. Het eerste nest ging voorspoedig en toen ik dacht dat de tweede ronde overgeslagen zou worden, versche- nen ze toch weer. Het nest werd opgeschoond. "Dus toch nog een tweede ronde", dacht ik verheugd, want het is een aardig

schouwspel de vogels zo bezig te zien, vooral wanneer er jongen zijn die gevoerd worden. Ik vind dat een aardigheid om naar te kijken, maar ik niet alleen, zo zou al gauw blij- ken.

De jongen van de tweede ronde waren nog niet geboren, want het was erg rustig onder de pannen. Ergens halver- wege de broedperiode brak op een nacht de hel los. Onder de pannen klonk lawaai. Gekrabbel van pootjes, gekrijs van een spreeuw. Er was iets aan de hand en flink ook. Na een paar minuten werd het stil. Rust in de tent? Nee, dus. Al snel begon het gekrijs van een spreeuw in doodsnood opnieuw en het hield ongeveer tien minuten aan. Het gekrijs stopte en ging over in een roffelend geluid over de dakpannen richting het platte dak van de garage. Vanuit het doucheraam was te zien dat een steenmarter een spreeuw in zijn bek had en eenmaal aangekomen op het platte dak werd de prooi door elkaar geschud en nog een paar keer flink gebeten. Via de schutting, langs de voliëre, verdween de steenmarter met de prooi in zijn bek in de nacht.

De grasparkieten in de voliëre die ongetwijfeld die nacht getuige waren van de moordpartij, waren de volgende dag druk aan het kwebbelen en zullen ongetwijfeld tegen elkaar gezegd hebben dat het leven in de voliëre met een hapje en een drankje op zijn tijd, helemaal zo slecht nog niet is.

Klaas Snijder
bondsvoorzitter

Voorstel 7: een COM sleutel voor Gouldamadines.

Alle aanwezigen waren erg te spreken over dit voorstel, maar dan wel zonder de nieuwe mutaties die nog niet erkend zijn, er in te vermelden.

Er is besloten twee werkgroepen te maken en in juni 2019 hier op terug te komen. Besloten werd:

Een werkgroep Gouldamadines samen te stellen, die de onderwerpen van de voorstellen 7 en 8 van deze vergadering verder uitwerkt.

Een werkgroep Zebraavinken samen te stellen die het voorstel : COM sleutel voor zebraavinken, voorstel 9 van deze vergadering , gaat beoordelen. Tevens werd besloten dat deze werkgroep zebraavinken tot taak heeft, uit te zoeken welke mutatiecombinaties al dan niet gewenst/gevraagd zouden moeten worden.

De vergadering stemde hier mee in en de COM sleutel voor Gouldamadines werd dus in principe aangenomen.

Voorstel 8: Officiële standaard voor Gouldamadines van Spanje.

Dit is doorverwezen naar de eerder genoemde werkgroep Gouldamadines.

Voorstel 9: Een COM sleutel voor Zebraavinken.

Aangenomen, voor uitwerking verwezen naar werkgroep Zebraavinken.

Voorstel 10: Erkenning van de eumo mutatie bij de zebraavink.

Deze mutatie bestaat al lang, maar is nog niet erkend. Advies van de vergadering is dan ook de procedure ter erkenning te volgen. De geldende regels hiervoor:

Een nieuwe kleurslag dient 3 jaren achtereenvolgend geshowd te worden op de Mondiale;

In de formatie , minimaal 1 stam + 6 enkelingen;

Met een minimaal te behalen aantal punten van 86;

Gekeurd door een van te voren aange- wezen groep keurmeesters.

Pas daarna kan deze in het COM/OMJ vraagprogramma worden opgenomen.

Voorstel 11: Een standaard voor

de Timor Zebraavink

In dit voorstel waren ook mutaties opge- nomen. Dit voorstel werd afgewezen. De Timor Zebraavink is een F2 vogel en de meerderheid is van mening dat dit ook zo moet blijven.

Voorstel 12: Extra rubriek voor toevoegen 1, 2 of 3 punten voor prijstoekenning.

In principe wel voorstanders hiervoor onder de aanwezigen, maar hierover kon niet beslist worden daar dit voor alle secties tegelijk ingevoerd zou dienen te worden.

Voorstel 13: Erkenning van de mutatie rubino bij de Kapoetsensijs.

Besluit: onduidelijk, afwachten wat er originele verslag staat vermeld.

Het is aan de technische commissie om te bekijken welke van deze besluiten door de NBVV zullen worden overgeno- men.

Namens COM/OMJ Nederland
Rein Grefhorst.

Was het de bedoeling van de schrijver van het artikel in april om reacties los te maken???? Ja dan is dit zeker gelukt. Zelf ben ik niet een persoon die vlug in de pen klimt, maar nu is het voor mij de moeite waard.

Tekst: J.H.DANKER

AUSTRALISCHE Parkieten

In een recent verleden werden de parkieten van de geslachten *Psephotus* en *Northiella* ondergebracht bij het geslacht *Psephotus*. Er worden zeven soorten onderscheiden terwijl de achtste soort, de paradijsparkiet (*Psephotus pulcherrimus*), geacht wordt te zijn uitgestorven (recent zijn er weer meldingen geweest in Queensland). Gould was de naamgever van beide familiegroepen.

De familie *Psephotus* bestaat uit de soorten:

- 1: *Psephotus h. haematonotus* Roodstuit (Roodrug parkiet) *Psephotus haematonotus caeruleus* Bleke roodstuitparkiet
- 2: *Psephotus varius* Veelkleurenparkiet
- 3: *Psephotus dissimilis* Hooded parkiet
- 4: *Psephotus chrysopterygius* Goudschouder parkiet
- 5: *Psephotus pulcherrimus* † Paradijs parkiet

De familie *Northiella* bestaat uit soorten:

- 1: *Northiella haematogaster haematorhoa* Yellow-vented Blue bonnet Oost Australië (Zuidelijk Queensland en noordelijk Nieuw-Zuid-Wales)
- 2: *Northiella haematogaster haematogaster*

ter Red-vented Blue bonnet Westelijke en zuidelijk New South Wales, Noord-west Victoria en Zuidoost Zuid Australië

3: *Northiella haematogaster pallescens* Binnenland Zuid Australië

4: *Northiella narethae* Narethaparkiet (*moleculaire studie die in 2015 werd gepubliceerd door Gaynor Dolman en Leo Joseph bevestigde zijn genetische isolatie van de oostelijke bluebonnet en beval aan om deze als een afzonderlijke soort te herstellen*). Deze werd voor het eerst beschreven door Henry Luke White in 1921 als *Psephotus narethae*. Centraal Australië Alice Springs MacDonnell Ranges (MacDonnellgebirge)

Voordat ik verder ga zal ik mij even voorstellen:

Ik ben een Limburgse jongen van 72 jaar, die al vanaf zijn vroegste jeugd al vogels had. Op mijn twintigste kwam ik in aanraking met Australische parkieten; twee jaar later had ik mijn eerste Turquoise en Bourks, en dit is zo gebleven tot afgelopen winter. Hier moest ik een moeilijk besluit nemen, te stoppen of de dreiging mijn geliefde hobby te verwaarlozen. Jullie zullen dit ooit allemaal eens moeten doen; veel liefhebbers zullen ooit in een dergelijke situatie terecht komen. Mijn laatste Roodstuiten, Bourk's en Turquoise's

Swiftparkiet

zijn verdwenen. In het verleden waren er meer soorten. Juist na ruim vijftig jaar, de tijd gaat snel en er verandert nog steeds veel meer. Wanneer ik kijk na deze periode met oude maar bekende fokkers als Dhr. Saes uit Sittard (ook keurmeester Harzer zang) Dr. Billet met zijn blaskoppen en Dhr. Kuhne uit Eygelshoven met zijn grote collectie waar je dan als broekje over de vloer kwam. Dankzij onder andere deze fokkers hebben wij nu onze mooie hobby met vogels voor betaalbare prijzen. Het artikel in *Onze Vogels* van april jongstleden heeft de goede opzet gekregen om deze groep wat extra aandacht te geven; helaas kan ik niet geheel achter het artikel staan. En dit wel om diverse redenen.

1: Voedster vogels. Daar onze vogels al lang genoeg in onze regio's zijn en bijna alle geacclimatiseerd zijn kunnen ze hun jongen normaal zelf goed groot brengen. Uitzonderingen

ysel

teit van de soort en eigenschappen. Daar ik mutanten ook mooi vind en zelf ook gekweekt heb en deze kweek zeker niet zou willen verbieden, wil ik toch wel een waarschuwing laten uitgaan: waar zijn onze wildvormen gebleven zonder mutantenvloed! Willen wij de oorspronkelijke soorten over twintig jaar nog bezitten, moeten wij juist nu daaraan gaan werken. Zeker wat onze Australische soorten betreft. We hebben en krijgen vanuit het land van herkomst al ruim vijftig jaar geen verse aanvoer meer (gelukkig, zeg ik nu dan). Waarom dit zo gezegd? Veel soorten zijn in hun eigen land van herkomst bedreigd of zeer ernstig bedreigd. Denk er eens gezamenlijk over na hoe het verder moet. Hier ligt voor ons liefhebbers maar ook voor de bonden een belangrijke taak. (Kijk eens naar de statuten). De Princess of Wales (*Polytelis alexandrae*) bijvoorbeeld is met uitsterven bedreigd. Dit volgens Avibase - Vogelchecklists voor de hele wereld. Volgt Clements, version 2018.

daargelaten zoals inteelt en vitaliteitsproblemen bij enkele zeldzame soorten.

- 2: Het gebruik van voedster vogels zien wij zeer veel bij de mutatiekweek wat mijns inziens na twee á drie generaties zeker niet nodig is. (Bedenk zelf maar enkele redenen).
- 3: Helaas is het erg snel gedaan met vele mutanten, en zijn deze soms weer verdwenen. Verder worden mutanten ingekruist bij verwante ondersoorten en soorten, wat onze populaties zeker niet ten goede komt.
- 4: Als verwante soorten onderling gekoppeld worden, is er voor mij maar één goede en dringende reden om dit te doen en wel om te trachten een soort te behouden en op die manier te behoeden voor uitsterven.

Dit zal alleen gaan met juiste kennis, geduld en zeer strenge selectie op vitali-

werden voor het eerst ingevoerd 1858 in London; de eerste kweek was dan ook in de London Zoo. De eerste kweek in Nederland dateert van 1865.

Verspreiding en leefgebied, met name in het Murray-Darling Basin in het zuidoosten van Australië.

Beknopte beschrijving:

Ps. haematonotus: lengte 27 cm; gewicht 54-70 gram. Mannetje: groene kop, bovenkant en borst; gele buik, witte onderstaart dekveren; rode stuit, zwarte snavel; oog bruin / grijs. De pop heeft een saai olijfkleurige kop, bovenzijde en borst; groene romp en bovenste staartdeksels; witte onderstaartdekveren variabel doordrenkt met lichtblauw. Snavel donker grijs; oog grijs.

Ps. caeruleus: mannetje over het geheel bleker groen; meer blauw; oranje/rode stuit. Pop: bruine/grijze kop en bovenzijden; witte buik.

Kleur jongen: Ps. haematonotus: over het algemeen saaiër dan volwassenen; Ps. caeruleus: over het algemeen bleker dan jonge haematonotus.

Zover mij bekend is de bleke roodstuit (*Psephotus haematonotus caeruleus*) niet in Europa aanwezig.

Net als veel parkieten broeden roodstuit parkieten in boomholten of op vergelijkbare plaatsen, inclusief hekposten en stronken. Ze leggen 3-6 witte eieren; gebroed wordt in de lente (augustus tot januari), maar in het drogere binnenland kan op elk moment van het jaar gebroed worden als reactie op regenval. Daarbij moeten wij rekening houden met land-, zee- en woestijnklimaat, verder met de zeestromingen. Al deze

ROODSTUITPARKIET (Roodstuit)

- *Psephotus haematonotus* (Gould, 1838)
De soort is endemisch in het zuidoosten van Australië en telt twee ondersoorten:
1: *Psephotus haematonotus haematonotus* (Gould, 1838) Zuid Queensland en Zuidoost Australië.
1a: *Psephotus haematonotus caeruleus* (Condon, 1941) Lake Eyre regio van Noordoosten van Zuid- Australië en het aangrenzende extreme Zuidwesten in Queensland. Roodstuitparkieten

kennis kunnen en moeten wij gebruiken om meer te weten over hoe onze vogels leven in hun eigen leefgebied. De noordelijke vogels kennen slechts twee seizoenen: het droge seizoen en het regenseizoen. In de periode tegen het eind van het regenseizoen en het begin van droge seizoen is er het meeste aanbod van voedsel. Holenbroeders zoals Hoodedparkieten kunnen tegen het eind van het regenseizoen gemakke- ➤

De

lijk hun nesten graven in de door regen wat zachter geworden termietenheuvels. In de zeer droge gebieden zoals steppen en woestijnen gaan de vogels broeden na hevige regenval. Dit zien we bijvoorbeeld bij de Valkparkiet, Grasparkiet, Zebra-vink en Princess of Wales parkiet. Veldwaarnemingen op voederplaatsen van de Roodstuitparkiet *Psephotus haematonotus* werden uitgevoerd in de herfst van 1984 in de voorsteden van het park in de lagere Yarra-vallei in de buurt van Melbourne, Victoria. Parkieten bleken zich te voeden met een verscheidenheid aan geïntroduceerde planten, maar meestal met het geïntroduceerde onkruid, gewoon varkensgras (*Polygonum aviculare*). Verder zag ik hoe Geelkuif kaketoe, Roze Kaketoe, Pennantrosella en Roodstuitparkiet zich graag te goed doen aan het bekende madeliefje (*Bellis perennis*).

Van de verschillende gegeten voedseltypen bevat bladmateriaal de belangrijkste component. Zaden en af en toe; bloemen werden ook gegeten. Meerdere keren reageerden koppels van zich voedende vogels op de intraspecifieke waarschuwingroep van de andere vogelsoorten, met name van die van de Witpluimhoningeter (*Lichenostomus penicillatus*) in reactie op dergelijke oproepen vluchtten de roodruggen vaak en zochten dekking tussen het gebladerde van nabijgelegen bomen.

Er zijn veel mutaties en mutatiecombinaties. Juist deze kunnen ons liefhebbers vaak op het verkeerde pad brengen. Het onderling paren van gecombineerde kleuren geeft ons teveel onbekenden. En wanneer deze dan ook nog apart van kleur of tekening is zal het nog geen nieuwe mutant zijn, maar wel een toverbal. Op deze manier zijn we veel mooie mutanten en combinaties kwijt geraakt. Een groter probleem is wanneer wij verwante soorten aan elkaar paren om een mutatie over te brengen. Zoals gebeurd is bij verschillende soorten agaporniden en parkieten, dit dan ten koste van vele soorten.

Bedreigde Australische parkieten in hun land van herkomst:

Carnaby's zwarte kaketoe
Calyptorhynchus latirostris
Endemisch In gevaar

Roodstuit parkieten, Foto Allen Friis

Baudin's zwarte kaketoe
Calyptorhynchus baudinii
Endemisch In gevaar

Princess of Wales parkiet
Polytelis alexandrae
Endemisch Bijna met uitsterven bedreigd

Nachtparkiet
Pezoporus occidentalis
Endemisch In gevaar

Oranjebuik parkiet
Neophema chrysogaster
Endemisch In kritiek gevaar

Swift parkiet
Lathamus discolor
Endemisch In kritiek gevaar

Goudschouder parkiet
Psephotus chrysopterygius
Endemisch In gevaar

Paradijsparkiet
Psephotus pulcherrimus
Endemisch, Uitgestorven
Land of regio: Australië
Beschrijving: inclusief omliggende eilanden (Macquarie, Norfolk, Cocos Keeling, Christmas Island, etc.)
Aantal soorten: 967

Aantal endemische soorten: 353
Aantal endemische broedvogels: 8
Aantal met uitsterven bedreigde soorten: 74

Aantal uitgestorven soorten: 6
Aantal geïntroduceerde soorten: 28
Datum laatste herziening: 2016-12-09
Laatst gewijzigd: 2019-04-01

Als laatste wilde ik nog twee natuurregels onder aandacht brengen die een belangrijke rol in de natuur spelen:

1: De regel van Glogger; wat leert deze ons?

Hoe vochtiger het klimaat hoe donkerder de vogel zal zijn; hoe droger, des te lichter.

2: De regel van Berger; wat laat deze ons zien?

Hoe warmer het klimaat, des te kleiner de vogel. Bij een koud klimaat zal de vogel groter zijn, waardoor hij in verhouding minder warmte verliest in vergelijking tot een kleinere vogel.

Wat ik zelf steeds belangrijker vind worden is dat er meer aandacht komt voor het zuiver houden van soorten en ondersoorten. Dat is voor ons liefhebbers belangrijk. Na mijn bezoek aan Australië is mijn opvatting toch wel duidelijk veranderd. Zeker wat betreft het behoud van onze vogels. <

BONDSMEDEDELINGEN AUGUSTUS 2019

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

TROPISCHE VOGELS EN PARKIETEN

H. van Emmerloot uit Alphen is alleen nog maar te bereiken op zijn mobiel : 06-24800495.

A.A.M. Wevers uit Haaksbergen is gestopt als keurmeester.

KLEUR EN POSTUURKANARIES

J.J. Beijers is verhuisd naar Schreursveld 11, 6092 NP Leveroy, mobiel : 06-42882531 en zijn e-mail-adres is: serinus98@gmail.com.

DISTRICT OVERIJSEL

Bij De Gekleurde Zanger C.L.W. Noorduyn (L19) was Dhr. M.H.W. (Martin) Borgonjen 50 jaar lid van de NBvV. Martin is een toegewijd vogelvriend en een gerenommeerd kleur- en postuurkanarie kweker. Op diverse tentoonstellingen, waaronder ook grote, heeft hij door de jaren heen fantastische resultaten gehaald. Tijdens de decembervergadering kreeg hij de jubileumspeld uitgereikt door districts-

bestuurder Jan van Duuren. Voorzitter Rick Oudenampsen, overhandigde de jubilaris een mooie bos bloemen.

DISTRICT NOORD-BRABANT WEST

Traditie bij de bloeiende en zelfs groeiende Rijsbergse vogelliefhebbersvereniging is de jaarlijkse feestavond voor leden en hun partners. Deze traditie, in Brabant 'teeravond' genoemd, werd dit jaar vanwege het 60-jarig bestaan van De Vogelvriend uitgebreid met een ochtend- en middagprogramma met natuur, cultuur, lunch en een spel. De teeravond zelf werd gestart met het huldigen van zes jubilarissen. Zij kregen de versierselen opgespeld door districtsvoorzitter Jack Burm. Jan van Ginneken en Ries Coremans zijn 25 jaar lid van de NBvV, Coen Arnouts

40 jaar, Peter Hermans 50 jaar en Peter Hermes en Cor Mertens werden gehuldigd omdat ze 51 jaar lid zijn van de NBvV. De laatste twee waren eerder lid van andere verenigingen in West-Brabant, doch door onwetendheid werd hun jubileum vorig jaar over het hoofd gezien. Nu dus gecorrigeerd. De kroon spande ons Bredase lid Jan van der Heijden met zijn 60-jarig NBvV lidmaatschap. Deze zevende jubilaris was wegens vakantie afwezig.

DISTRICT UTRECHT

De heer Martin van Toorn werd op de jaarlijkse ledenvergadering van Vogelvereniging Gooi en Eemland door bestuurslid Sjaak Bouwer in het zonnetje gezet voor het feit dat hij 50 jaar lid van de Bond en Vogelvereniging Gooi en Eemland

was. En tijdens de jaarlijkse bingo-avond werd door hoofdbestuurder Sjaak van Bennekom een zeer trouw lid, de heer Rijk van Beek, het speldje op gespeld voor zijn 50 jaar lid van Gooi en Eemland en de NBvV en werden de bijbehorende bloemen overhandigd. Alle aandacht was een zeer grote verrassing voor hem.

JUBILARISSEN 25 JAAR:

W. Langenhuijsen, N. Merckx, J. van de Nieuwenhof en T. Reker, afd. Eindhoven 2 (E14);
Tj. Oosterbos, afd. Jubbega (J02); H. Kip, afd. Oldenaal 2 (O27); J.P.A.T. Dreihan, afd. Druten (D20).

JUBILARISSEN 40 JAAR:

M. van de Graaf, afd. Eindhoven 2 (E14); J. van Asten, afd. Leende (L18); W. Hondorp, afd. Winterswijk (W36); H. Rozenberg, afd. Jubbega (J02); H.W. van der Velde, afd. Lemmer (L10); J. Oude Egbrink, afd. Oldenaal 2 (O27); H.W.J. Claassen, afd. Druten (D20).

JUBILARISSEN 50 JAAR:

J. Rulo en A. Sonneveld, afd. Eindhoven 2 (E14).

VOGELHUTTEN EN NATUURFOTO'S IN BONDSBLAD?

Vogelhutten zijn 'hot'. Steeds meer vogelliefhebbers ontdekken de charme van een vogelhut om prachtige opnames te kunnen maken van inlandse vogels. In Nederland en België zijn inmiddels tientallen vogelhutten waar je als fotograaf terecht kunt. We willen in 'Onze Vogels' graag ruimte vrij maken voor dergelijke foto's van onze leden. Stuur een spetter van een foto op met een kort stukje begeleidende tekst waar en hoe de foto gemaakt is. De foto moet overigens niet perse in een vogelhut gemaakt zijn, maar ook opnames uit de vrije wildbaan zijn welkom.

Henk Branje

OVERLEDENEN

W. Hoen uit Zwartsluis was erelid van V.V."De Edalzanger", afd. Zwartsluis (Z12);
P. Ammereller uit Heerlen was bestuurslid van V.V."De Eendracht", afd. Heerlen 2 (H36);
C.M.M. Scherbeijn uit IJzendijke was secretaris van V.V."Vogelvreugd'79", afd. IJzendijke (Y02).

L. A. Rolff, Naaldwijk (W03); L. de Boer, Bedum (B28); A.J.J. Jansen, Zoetermeer (Z01);
M.H. Zeinstra, Rossum (332); L.M. Hoogstraten, Haarzuilens (K16); J. Willemsen, Rotterdam (S06);
G.P.M. Ruigrok, De Zilk (N16); F. Tanja, Schoonhoven (A08); S. Kraai, Voorthuizen (V32); J. Thoonen, Haps (H44);
A.M. Brands, Roosendaal (K10); B. Tippe, Staphorst (M02); D. Hornis, Gouda (N41);
H. de Jong, Leeuwarden (L25); G. Oudshoorn, Mijdrecht (R41); W.J. Seves, Ede (308); G. Reder, Wildervank (M36);
H. de Jong, Leeuwarden (M36); J. Grootzwagers, Dongen (D37).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van hun verlies.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, H. Marinus, Mr. H.J.M. Stienen, P. Stijnen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderman, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, K. Haisma, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, H.W.J. v/d Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingerot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, H. van Seggelen, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P.v.d. Tuin, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

DE BONDSRAAD IS ALS VOLGT SAMENGESTELD**Hoofdbestuur**

Voorzitter: Klaas Snijder, tel. 0513-416610, E-mail: k.snijder@home.nl

2e voorzitter: Albert Zomer, tel. 0546-456146, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris a.i.: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: j.vanbennekom@hetnet.nl

Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl

Commissaris: Sjoerd Munniksma, tel. 072-5710076, E-mail: s.munniksma@outlook.com

Districtsvoorzitters

Groningen: Wiebe Zijlstra, tel. 0596-622451, E-mail: w.zijlstra@telfort.nl

Friesland: Sicco Veenstra, tel. 0515-573722/0654351180, E-Mail: siccoveenstra@hotmail.com

Drenthe: Matthijs Slagter, tel. 050-230 81 03, E-mail: m.r.slagter@hotmail.com

Overijssel: Harry Oude Vielink, tel. 0546-622818, E-mail: Yurley2@kpnmail.nl

Gelderland: Wim Theloesen, tel. 0481-375789, E-mail: wim.theloesen@gmail.com

Utrecht: Ronald van der Putten, tel. 06-22399614, E-mail: rvanderputten@ziggo.nl

Noord Holland: Ruud Kok, tel. 06-20302122, E-mail: ruudkok18@gmail.com

Zuid Holland: Piet Hagenaars, tel. 06-10474218, E-mail: Piethagenaars@outlook.com

Zeeland: Leo Quist, tel. 0166-652150, E-mail: leoquist@zeelandnet.nl

West Noord-Brabant: Jack Burm, tel. 06-22698301, E-mail: j.burm.1.1@kpnmail.nl

Oost Noord-Brabant: Peter Verkuijlen, tel. 073-5324778, E-mail: pverkuij@xs4all.nl

Limburg: Jan Geenen, tel. 06-48097029, E-mail: j.geenen@home.nl

Voorzitter keurmeestersvereniging

Willem Smit, tel. 06-13782511, E-mail: wsmitt63@icloud.com

Voorzitter vereniging speciaalclubs

L. Wooning, tel. 0182-385921, E-mail: Fr.wooning@live.nl

Gelieve correspondentie voor hoofdbestuur en bondsraad naar het bondsbureau te zenden.

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.00 en van 13.00 tot 16.30 uur.

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Hans de Boer, Kraatsweg 40, 6712 DC Ede, tel. 06-42812029, E-mail: secretariaatkmv@gmail.com

TECHNISCHE COMMISSIES**Kleur- en postuurkanaries**

Rein Grefhorst, Warenargaarde 814, 7329 GS Apeldoorn, tel. 055-5414227, E-mail: r.grefhorst@planet.nl

Tropische vogels en Parkieten

André Gerritsen, Rijnstraat 19, 4031 KK Ingen, tel. 0344-601892, E-mail: a.gerritsen274@upcmail.nl

Zang

Erik Buizer, Suze Groeneweg-erf 430, 3315 XL Dordrecht, tel. 06-36208353, E-mail: e-buizer@hotmail.com

HEEFT U VRAGEN OVER VOGELS?**STEL ZE AAN ONDERSTAANDE SPECIALISTEN:**

Harzers en waterslagers: Joop Aelbrecht, Eufraat 3, 1186 JJ Amstelveen, E-mail: Aelbrecht@ziggo.nl

Timbrado's: Harry Smit, Weegbree 11, 3434 ER Nieuwegein, tel. 030-6062046, E-mail: harrysmit44@hotmail.com

Kleurkanaries: Gerard Verhaegen, Schaeplanlaan 9, 4641 BX Ossendrecht, tel. 0164-674433, E-mail: gerard-verhaegen@ziggo.nl

Postuurkanaries: Theo Minten, Mr. Beumerstraat 44, 5986 CE Beringe, tel. 077-3076039 E-mail: thm.minten@home.nl

Europese cultuurvogels en hun bastaarden: Piet de Dreu, Buys Ballotstraat 7, 4462 AM Goes, E-mail: dreupit@kpnmail.nl

Grasparkieten: Jan Bouwmeester, Dahliafeld 1, 2914 CA Nieuwerkerk a/d IJssel, E-mail: jfbouwmeester@hotmail.com

Grote parkieten en agaporniden: Rien Steenbakkers, Dr. Boutkanstraat 1, 5473 AK Heeswijk Dinther, E-mail: riensteenbakkers@home.nl

Zebravinken, Japanse meeuwen en hun bastaarden: Francis Kriesels, Bilderdijkstraat 18, 3202 AE, Spijkenisse, E-mail francis.kriesels@xs4all.nl

Tropische vogels en hun bastaarden, duiven en kwartels: Pieter van den Hooven, Violonweg 8, 8042 AR Zwolle, E-mail: pieter.hooven@gmail.com

Vruchten-en insectenetters: Rick van Groningen, tel. 06-34200301, E-mail: vangroningenrick@gmail.com

Bij vragen over artikelen in Onze Vogels kunt u informeren via de redactie of het bondsbureau.

SPECIAALCLUBS

Voor de liefhebbers van vrijwel elke vogelsoort kent de NBvV een speciaalclub. Het lidmaatschap van de speciaalclubs is in principe voorbehouden aan hen die lid van de NBvV zijn. Onderstaand hun contactinformatie. Verdere informatie kunt u vinden op onze website.

Speciaalclub Europese Cultuurvogels

T. de Boer: 06-13211143 / pomtjepom@hotmail.com

Parkieten Speciaalclub

Frans Broeren: 0165-327156 / secretaris@parkietenspecialclub.nl

Insecten- en Vruchtenetende Vogels

Sytse Andringa: 06-20740012 / secretaris@vogelspecialclub.nl

Japanse meeuwen en overige Lonchura's

H.J. Koelewijn: 033-2983548 / secretariaat@jmc-lonchura.nl

Natuurbroed Gouldamadine

Harry Lutjeboer: 06-37437924 / secretaris@sngn.nl

Vorm- en postuurkanaries

G.K.M. Schrupf: 0299-648727 / g.schrumpf@upcmail.nl

Speciaalclub Postuurkanaries

A. Wijdemans: 06-46617558 of 013-5902933 / info@anpv.com

Nederlandse Zebravinken Club

Eric Kuijpers: 073-5210343 / ledenadmin@nederlandsezebravinkenclub.nl

Afrikaanse Prachtvinken

Peter Bredenbeek: 0172-443163 / info@scapnl.com

Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines

Simon Branderhorst: secretaris@prachtvinken.nl

Werkgroep Amerikaanse Sijzen

Dhr. B. Prins: 06-54226003 / a.prins.bp@gmail.com

Nederlandse Kleurkanarie Club

Marga van Eerden: 010-4834226 / nkc-ledenservice@hetnet.nl

Speciaalclub Kleurkanaries

Sjaak Verkoijen: 06-14168732 / info@specialclubkleur.nl

Speciaalclub Zangkanaries NZHU

P.C. Hagenaars: 06-10474218 / piethagenaars@outlook.com

Speciaalclub L.S.H. Harzers

B. Rhee: 0546-825987 / rhee1234@hetnet.nl

Speciaalclub Waterslagers "De Nachtegaal"

J.J. de Bruine: 0527-688488 / jjandebruine@me.com

Speciaalclub Kleurkanarie Noord-Nederland

Erik Hulsman: 0516-520013 / bestuur@specialclubkleurkanarie.nl

Nederlandse Speciaalclub Mozaïek Kanaries

H.H.J.S. van der Kolk: 06-50526912 / http://nederlandse-specialclub-mozaiek-kanaries.nl/

Spanish Timbrado Society

Matthew Sprangers: 06-12887765 / timbradosociety@gmail.com

De
Vogel

Heeft deelnemen aan COM of andere shows zin?

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers kent een grote diversiteit aan leden. Hierbij niet kijkende naar afkomst, leeftijd of sekse kunnen we deze leden grofweg verdelen in:

- Kwekers van vogels voor de tentoonstellingen;
- Volièrehouders, al dan niet specialistisch, waarbij tentoonstellen van ondergeschikt belang is.

Allen houden we van onze vogels, zien we ze graag in onze hokken of volières en vinden we het geweldig om nageslacht bij onze vogels te krijgen. Misschien is de uitdaging om jonge vogels bij een soort te krijgen wel het belangrijkste. Op één of andere manier willen we de ervaringen die voortkomen uit onze hobby delen met anderen. Ook hier weer een diversiteit aan mogelijkheden, tentoonstellen, publicatie via vakbladen of boeken of resultaat verspreiding via social media.

Meedoen = Kwaliteitsverbetering

Hoe het ook zij, alles werkt mee aan publiciteit, bekend worden en aanspreekpunt zijn voor de medeliefhebber van een bepaalde soort. Hierdoor ontstaan netwerken en in- en verkooplijnen die nodig zijn voor instandhouding of bloedverversing en verbetering van soorten.

Het laten zien van vogels, uw vogels, maakt het mogelijk dat anderen hierin geïnteresseerd raken en dat u vogels kunt uitwisselen, met reeds eerder genoemde redenen als argument. Sinds mijn jeugd jaren doe ik mee aan tentoonstellingen, aanvankelijk omdat ik wilde weten wat een keurmeester van mijn vogels vond. Hierna, om mij te meten met andere liefhebbers van de soorten die ik kweekte en later om ook als bestuurder niet alleen over vogels te praten maar ook het voorbeeld te zijn door vogels in te sturen op een afde-

ling-, regio- of district tentoonstelling en het ultieme de Nederlandse- en Wereldkampioenschappen.

Succesvol zijn is naamsbekendheid

Mooie bijkomstigheid was dat doordat ik mijn vogels showde (dus liet zien) er vraag kwam naar mijn gekweekte vogels. Mijn hobby betaalde als het ware zichzelf, doordat ik vogels kon verkopen omdat er vraag naar was. De meeste van mijn vogels gaan dus naar liefhebbers die mij weten te vinden. Is het duur om mee te spelen met een show? Uiteraard kan ik niet in ieders portemonnee kijken en dat wil ik ook niet, maar meespele op een tentoonstelling is natuurlijk afhankelijk van het aantal dat ingeschreven wordt of waar meegedaan gaat worden. Bij plaatselijke afdelingen en districten is het shown van vogels goed betaalbaar, zeker wanneer je na afloop dus vraag naar je vogels krijgt.

Bij de Nederlandse Kampioenschappen (NK) en de Mondial werkt dat op dezelfde wijze. De afzetmarkt wordt veel groter; in feite maak je reclame voor je eigen vogels en bouw je een netwerk op. Natuurlijk is het NK wat duurder dan de afdeling- of district TT, maar de organisatie, de benodigde middelen en de huur van een enorme hal met alles wat erbij hoort is dan ook veel duurder en professioneler.

Meedoen aan de Mondial... duur???

Kijken we naar de Mondial (de wereldshow) dan is dat qua organisatie een nog veel grotere opgave en kostenpost. De vogels moeten op transport en dat kost geld. Niet zomaar in een kale koude vrachtwagen, maar met geconditioneerd transport, met eigen begeleiders, die zich voor onze vogels de naad uit de broek lopen. Het inschrijven voor de Mondial is op zich niet zo duur, dat is vastgesteld en

bedraagt rond de 13 euro per vogel en daarbij een verplichte catalogus. Wat het duurder maakt, zijn de transportkosten. Hier geldt dat hoe meer vogels er ingestuurd worden, hoe goedkoper het aan extra kosten gaat worden voor elke vogel.

Dit jaar gaat de Mondial plaats vinden in Portugal in Matosinhos waarbij de vogels op 19 januari in de prachtige hal terecht komen om deze vervolgens op 27 januari 2020 weer te verlaten voor de terugreis naar Nederland.

Doe mee!!!

Ik roep u allen op om uw vogels, en in Nederland hebben we hele knappe vogels, te laten zien in Portugal. Het laten zien van vogels doet landen om ons heen constateren dat wij prachtige vogels hebben. Het maakt reclame voor onze vogels, de afzetmarkt wordt aangeboord, in- en verkooplijnen en netwerken worden verstevigd. U raakt uw vogels makkelijker kwijt, en daarnaast: hoe meer liefhebbers met vogels meedoen aan de Mondial hoe lager het inschrijfbetrag per vogel gaat worden. Help mee om te zorgen dat andere landen, nog meer dan nu, niet meer om ons heen kunnen qua kwaliteit.

IK DOE MEE, U OOK???????

Albert Zomer
2e voorzitter NBvV
Vice President COM Mondial.

ysel

De

LONDON FANCY

Augustus

Een 'nieuwkomer' in de postuurwereld. Ja, maar niet heus! Dit postuurkanarieras bestaat immers, volgens de overlevering, sinds het midden van de achttiende eeuw! Wanneer je de London Fancy voor de eerste keer in de gauwigheid ziet, zou je zeggen dat het een bonte gele kanarie is.

Dat is helemaal verkeerd! Je moet wat aandachtiger de vogel bekijken en dan zul je zien dat het een vogel is met duidelijke aftekeningen, namelijk zwarte vleugel- en staartpennen. Eigenlijk is het, net als de lizard, een buitenbeentje in de postuurkanarierewereld. Niet echt een postuurkanarie maar evenmin echt een kleurkanarie. Het is een tekeningvogel.

De origine van dit ras hult zich in nevelen. Men zegt dat de oorsprong ergens in het midden van de achttiende eeuw ligt. Uit historische documenten kan worden afgeleid dat de London Fancy dezelfde voorouder(s) heeft dan de lizard postuurkanarie. Overigens is dit in de praktijk bewezen door de heer Renders uit het Limburgse Horst! De topjaren van de London Fancy lagen in het midden van de negentiende eeuw. Maar daarna zakte het ras om onbekende redenen ver weg richting vergetelheid en al zo'n honderd jaar niet meer gezien.

Piet Renders vond het een uitdaging om te proberen de legendarische London Fancy te ontwikkelen. Een postuurkanarieras dat bij de hedendaagse liefhebbers alleen bekend is van tekeningen in vogelboeken.

Uit kleurkanaries en lizard postuurkanarie werd in een periode van ongeveer zeven broedseizoenen door Piet Renders een vogel gefokt met zeer veel gelijkenis met de London Fancy. In 2004 werden de eerste vogels tentoongesteld, een sensatie! In het begin werden er slechts enkele London Fancy's gefokt. Momenteel mag je op zo'n honderd gekweekte vogels 10-15 jongen verwachten die min of meer als 'geslaagde' London Fancy's beschouwd kunnen worden. Het pionierwerk is inmiddels achter de rug en wordt er gewerkt aan het zoveel mogelijk vastleggen van de erfelijke eigenschappen.

Jonge vogels zijn helemaal groen gekleurd, net als jonge lizards. Tijdens de rui wordt het verenpakje van de vogels, net als bij elke kanarie, helemaal vernieuwd behalve de vleugel- en staartpennen. Deze blijven hun originele zwarte kleur behouden. En wat er dan, bij een bepaald percentage vogels 'resteert' is een vogel met zwarte vleugel- en staartpennen die verder helemaal geel is: een London Fancy. Behalve in het zwart kunnen deze postuurkanaries ook in het bruin, agaat of isabel gefokt worden. Maar die pigmentkleuren worden vooralsnog niet erkend evenmin als een vetstofkleur anders dan geel. Er zijn immers al London Fancy's gefokt in witte grondkleur en in de pigmentkleuren bruin, zwart en isabel.

De standaard van deze prachtige vogels ligt nog niet helemaal vast. Op korte termijn zal er een nieuwe standaard opgesteld worden. In principe wordt de standaard opgesteld door het land waar de vogel ontstaan is. Maar is dat Groot-Brittannië of Nederland? Piet Renders was immers de eerste die het ras na 100 jaar 'nieuw leven' heeft ingeblazen. En de Engelsen kopen dit van origine Engelse ras in het Nederlandse Meijel. Leuk toch! Overigens is de dochter van Piet Renders bezig een boek te schrijven over het ontstaan van de London Fancy. Nog even wachten.

Op de foto is een prachtig exemplaar afgebeeld.